

Zohorský Hlas

X. ročník

máj - jún 2016

ISSN 1338-0273 * EV 4004/10

zdarma

V roku 2007 ste, **vážené čitatelky a vážení čitatelia**, dostali do svojich schránok prvé číslo nášho – Vášho **Zohorského Hlasu**. Účelom jeho „narodenia“ bola potreba širšieho oboznamovania občanov Zohora o diani v obci, v spoločenskom živote, v oblasti športu, kultúry, samosprávy. Chceli sme a naďalej Vám budeme podávať informácie o zaujímavých ľuďoch, o rodákoch, ktorí pôsobili a pôsobia v Zohore. Okrem množstva ďalších iných zaujímavostí, predstavujeme hlavne prácu a činnosť obecného úradu, našich poslancov a rôznych občianskych združení.

Už od počiatku bolo mojím hlavným úmyslom, aby Zohor mal vlastné periodikum, v ktorom by si čitateľ našiel všetky možné informácie o živote v obci. Do akej miery sa to podarilo, vždy posúdili naši čitatelia, či už pochvalne alebo s pripomienkami. Som rád, že Zohorský Hlas sa „dožil“ takého krásneho jubilea. Je za tým síce veľa mravčej práce a námahy, no s hrdosťou môžem skonštatovať, že dobrá myšlienka sa vydarila. Treba vyzdvihnúť najmä nadšenie a ochotu bývalej pani starostky JUDr. Evy Michalínovej a vtedajšieho obecného zastupiteľstva v Zohore, ktorí zrealizovali a fi-

nančne podporili moju myšlienku založiť noviny. Lebo myšlienka je jedna vec a finančná zábezpeka je druhá. Ale podarilo sa. Druhou záležitosťou bolo získať dobré dopisovateľky a dobrých dopisovateľov. Tu by som chcel vyzdvihnúť spoluprácu s pani Ankou Havlíkovou a Ľudmilou Zálesňakovou, ktoré obohacovali Zohorský Hlas svojimi článkami. Boli to prvé dve dopisovateľky a som im veľmi vďačný za to, že som s nimi mohol po tie dlhé roky spolupracovať. Patrí im za to moja úprimná vďaka. Veľa som sa od nich dozvedel a naučil.

Zohorský Hlas nadobudol nový rozmer vzniknutím redakčnej rady, ktorá pozostávala z dobrovoľníkov z radov zohorských občanov. Za tie roky sa tu vystriedali viacerí a viaceré z Vás. Či už to boli páni Jožko Gerthofer, Andrej Lacko, Jožko Šnobl alebo pani Ľubica Štefanovičová. Všetci zanechali v Zohorskom Hlase kus svojej poctivej práce – kus svojho ja. Redakčnú radu v zložení dám Jana Cabadajová, Terka Didáková, Jana Ščepánková a pánov Libor Matlovič, Juraj Štefanovič doplnili pred vyše rokom a pol Eva Benková a Mária Steffeková. Do našej redakcie zavial svieži mladistvý vánok, ktorý priniesol so sebou niektoré kvalitatívne vy-

lepšenia. Tým nechcem povedať, že doterajšia práca redakčnej rady bola staromódna a jednotvárná, ale myslím si, že niektorým novým vylepšeniam sa netreba brániť a priestor dať mladým a niekedy nekompromisným názorom.

Pri tvorbe zohorských novín ste boli ochotní a ochotní nezištne pomáhať mnohé a mnohí z Vás. Spomedzi Vás redakčná rada vybrala dve dámy a dvoch pánov – mladíkov, ktoré/ktorí spolupracovali na tvorbe obálok a dodávali nám zaujímavé fotografie a ilustrácie. Mgr. art. Veronika Ort-Mertlová (rod. Cabadajová), Mgr. art. Radka Ščepánková, Matúš Granec a David Mackovič dostali od nás ako prejav vďaky darčkových poukazy.

Som veľmi rád, že moja myšlienka založiť zohorské noviny sa uskutočnila a vytrvala už desať rokov. Dúfam, že naše noviny vydržia minimálne ďalších desať rokov a budú i naďalej neodmysliteľnou súčasťou života v Zohore. Mal som vždy šťastie na ochotných spolupracovníkov a verím, že to tak ostane naďalej i za súčasnej, novej šéfredaktorky. náš Zohorský Hlas si to zaslúži!

Juraj Štefanovič

A opäť tu máme letné prázdniny! Hoci sa scenár slávnostnej akadémie v posledný deň školského roka zväčša nemení, zakaždým je iný. Tentoraz zažívajú svoje prvé prázdniny i zohorské trojčence, školáčka **Zuzanka** a školáci **Adamko** (na fotografii vľavo) a **Vladko Sabolovi**.

Za poskytnutie súhlasu uverejniť fotografiu úprimne ďakujeme rodičom trojčiat.

Milé deti a milá mládež, užívajte si chvíle oddychu a skúste i v nich nájsť múdrosť a ponaučenie. Aby ste v pondelok 5. septembra, keď opäť prekročíte prah základnej školy, vedeli, čo pán Albín Brunovský zanechal Zohoru a svetu.

Milá čitatelka a milý čitateľ, nazrite do zápisnice zo zasadnutia obecného zastupiteľstva a razom pochopíte.

Za redakciu Zohorského Hlasu Eva Benková

Uznesenie č. 11 zo zasadnutia obecného zastupiteľstva obce Zohor zo dňa 10. 6. 2016

A. Berie na vedomie:

1. určenie overovateľov zápisnice: Mgr. Katarína Zálesňáková, Mgr. Vladimíra Jakabová;
2. určenie zapisovateľky zápisnice: Mgr. Gabriela Kafková;
3. kontrolu plnenia uznesení Obecného zastupiteľstva;
4. odborné stanovisko hlavného kontrolóra k záverečnému účtu obce za rok 2015;
5. správu nezávislého audítora z overenia ročnej účtovnej závierky obce za rok 2015;
6. plnenie a čerpanie rozpočtu obce Zohor k 31.03. 2016 bez pripomienok;
7. správu komisie sociálnej a zdravotníctva;
8. správu komisie kultúrnej;
9. správu komisie vzdelávania a športu;
10. správu komisie výstavby, ŽP a ÚP;
11. správu komisie finančnej;
12. správu náčelníka obecnej polície za obdobie od 24. 4. 2016 do 5. 6. 2016.

B. Schvaľuje:

1. členov návrhovej komisie v zložení: Ing. Ján Polakovič, Miroslav Kovár, Martina Rybárová;
2. program zasadania obecného zastupiteľstva;
3. plán činnosti hlavného kontrolóra obce Zohor na II. polrok 2016;
4. VZN č. 1/2016 o nakladaní s komunálnymi odpadmi a s drobnými stavebnými na území obce Zohor;
5. Program hospodárskeho rozvoja a sociálneho rozvoja obce Zohor na roky 2015 až 2024;
6. Komunitný plán sociálnych služieb na roky 2016 až 2020;
7. Záverečný účet obce Zohor za r.2015 a celoročné hospodárenie bez výhrad;
8. odpredaj časti obecného pozemku parc. č. 847/30 reg. „C“ o výmere 13 m² p. Márii Grigelovej, Jasovská 6, 850 01 Bratislava za cenu 23,3 €/m², stanovenú znaleckým posudkom č. 94/2012;
9. odpredaj časti obecného pozemku parc. č. 847/4 reg. „E“ žiadateľom Alici Kotríkovej a Adrianovi Kotríkovi, Nám. 1. mája 16, 900 51 Zohor o výmere 70 m² stanovenej geometrickým plánom č. 35772719-13/2016 zo dňa 20.02.2016 za cenu 3,33 €/m²;
10. odpredaj obecných pozemkov parc. č. 22574 vo výmere 1028 m², parc. č. 22598 vo výmere 4625 m², časti pozemku parc. č. 22577 vo výmere 1497 m², spoločnosti AUTOPARKY SK, s. r. o., Trnavská cesta 60, 821 02 Bratislava za cenu 20 €/m²;
11. zriadenie bezodplatného vecného bremena na uloženie silového kábla na časti obecného pozemku parc. č. 847/4 registra E, pre Západoslovenská distribučná a.s., Čulenova 6, 84716 Bratislava;
12. Zmluvu o zriadení vecných bremien č. 16/702/L13.0301.06.0048/VB so spoločnosťou Západoslovenská distribučná a.s., Čulenova 6, 84716 Bratislava;
13. odpredaj časti obecného pozemku parc. č. 847/4 reg. „E“ Ing. Stanislavovi Polakovičovi a manžel. Anne Polakovičovej, bytom Dolná 53, 900 51 Zohor, o výmere 22 m², stanovenej overeným geometrickým plánom č. 12/2016, za cenu 3,33 €/m²;
14. kúpu pozemku podľa geometrického plánu č. 73/2016 p. č. 322/4 o výmere 10 m² vo vlastníctve Andreja Sabola, Dolná 44, Zohor za cenu 3,33 €/m²;
15. odpredaj časti obecného pozemku podľa geometrického plánu č. 73/2016 par. č. 847/22 zastavané plochy o výmere 79 m² Andrejovi Sabolovi, Dolná 44, Zohor za cenu 3,33 €/m²;
16. použitie prebytku rozpočtu vo výške 624 599,56 € zisteného podľa ustanovenia § 10 ods. 3 písm. a) a b) zákona č. 583/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách územnej samosprávy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov:
 - krytie záporného zostatku finančných operácií vo výške -44 000,00 € a
 - tvorbu rezervného fondu za rok 2015 vo výške 580 599,56 €;

17. zmenu rozpočtu obce Zohor k 10.06.2016:

- presunom rozpočtovaných prostriedkov v rámci schváleného rozpočtu, pričom sa nemenia celkové príjmy a výdavky, v súlade s § 14 ods. 2 písm. a) zákona č. 583/2004 Z. z. nasledovne:

Bežné výdavky	-570 €	Bežné výdavky	570 €
Kapitálové výdavky	0 €	Kapitálové výdavky	0 €
Finančné operácie - výdavky	0 €	Finančné operácie - výdavky	0 €
SPOLU VÝDAVKY:	-570 €	SPOLU VÝDAVKY:	570 €

- povoleným prekročením príjmov v súlade s § 14 ods. 2 písm. b) zákona č. 583/2004 Z. z. nasledovne:

- povoleným prekročením výdavkov v súlade s § 14 ods. 2 písm. c) zákona č. 583/2004 Z. z. nasledovne:

Bežné príjmy	0 €	Bežné výdavky	33 923 €
Kapitálové príjmy	42 560 €	Kapitálové výdavky	8 637 €
SPOLU VÝDAVKY:	42 560 €	SPOLU VÝDAVKY:	42 560 €

18. v zmysle § 18c ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov odmenu pre hlavného kontrolóra obce Zohor vo výške 30 % z mesačného platu hlavného kontrolóra obce za obdobie december 2015 – máj 2016;
19. pre každého poslanca Obecného zastupiteľstva v Zohore, ktorý sa nevzdal odmien, mimoriadnu odmenu vo výške 300 € za vykonanú prácu a jeho zodpovedný prístup k povinnostiam za obdobie december 2015 – máj 2016.

C. Súhlasí:

1. so zapožičaním čestného názvu pre základnú školu s názvom: Základná škola Albína Brunovského;
2. so zriadením Elokovaného pracoviska Zohor, Obchodná 426/7, ako súčasť Súkromnej základnej umeleckej školy, Zvončinska 190/3, 900 55 Lozorno podľa § 18 ods. 7 písm. l) zákona č. 596/2003 Z. z. s predpokladaným vznikom 1. 9. 2016;
3. s prípravou podkladov pre začatie obstarávania zákazky: „Modernizácia verejného osvetlenia v obci Zohor“;
4. s odpredajom časti obecného pozemku parc. č. 848/5 reg. „C“ o výmere cca 3 m² p. Marek Mifkovič, Kováčska 22, 900 51 Zohor, geometrický plán dá vypracovať žiadateľ na vlastné náklady;
5. s výstavbou kanalizačných prípojok na pozemku parc. č. 848/5 reg. „C“ pre Miloslava Nikodéma, J. Kubinu 5726/38A, 901 01 Malacky a Ingrid Boháčovú, Sadová 12, 900 51 Zohor, za podmienok uvedených v zápisnici;
6. s odpredajom spoluvlastníckeho podielu 206/608 na pozemku parc. č. 22509 reg. „C“ o výmere 206 m² spoločnosti AUTOPARKY SK, s. r. o., Trnavská cesta 60, 821 02 Bratislava, za cenu 20 €/m². Geometrický plán dá vypracovať žiadateľ na vlastné náklady;
7. so zriadením vecného bremena práva prechodu, ťahania sietí na obecných pozemkoch parc. č. 22155, 22256, 22191 reg. „C“ a s dobudovaním cestnej komunikácie na náklady žiadateľa na pozemku parc. č. 22191 reg. „C“ pre žiadateľa Büttner-Schmitz s.r.o., Staničná 12, 900 51 Zohor.

D. Nesúhlasí:

1. so žiadosťou JUDr. Vladimíra Škutu, CSc., Fungová 11, 831 06 Bratislava o výnimku pre zmenu účelu využitia stavieb z dvoch administratívnych budov na dve ubytovacie zariadenia na Staničnej ul. č. 12 v Zohore.

E. Poveruje:

1. starostu obce vybrať spoločnosť na poskytnutí konzultačných služieb pre možnosti získania príspevku NFP z európskych štrukturálnych a investičných fondov pre účely projektu: „Vybudovanie kompostárne v k. ú. Zohor“.

Vyhodnotenie činnosti Obcej polície Zohor za prvý polrok 2016

Počas prvého polroku 2016 tak isto, ako aj v predchádzajúcich rokoch činnosť obecnej polície bola zameraná na ochranu majetku obce a občanov, na dodržiavanie všeobecne záväzných nariadení obce, na dodržiavanie verejného poriadku v obci, dodržiavanie dopravných predpisov a podobne. To všetko bolo realizované v spolupráci s Obvodným oddelením PZ Stupava, kriminálnou a dopravnou políciou OR-PZ SR Malacky a PMJ KR-PZ SR Bratislava.

Počas prvého polroku bolo od občanov prijatých 109 oznámení týkajúcich sa hlavne rušenia nočného klúdu, susedských sporov, požívania alkoholu na verejnosti, rôznych krádeží, dopravných priestupkov a pod. Všetky oznámenia boli preverené a boli vykonané opatrenia na vykonanie nápravy, resp. boli vyzoomené príslušné zložky, ktoré boli kompetentné vo veci konať.

VYBRANÉ SKUTKY RIEŠENÉ OBEČNOU POLÍCIOU

Dňa 8. 1. 2016 oznámila občianka Zohora, že jej neznámy páchatel' odcudzil z garáže pri rodinnom dome pánsky bicykel. V uvedenej veci bolo vykonané šetrenie hliadkou obecnej polície, bol zistený páchatel', ktorý vydal bicykel. Vec bola k ďalšej realizácii odovzdaná OO-PZ Stupava.

Dňa 1. 2. 2016 oznámila pracovníčka potravín, že majú spustený alarm, pričom zistili krádež vlánaním do potravín cez skladové dvere z dvora, ktoré boli vykopnuté. Šetrením bolo zistené, že páchatel' z predajne odcudzil neznámy počet škatuliek cigariet zo skrinky nad pokladňou a z regálu asi 2 fľaše alkoholu. Pohyb a identifikácia páchatela bola zistená na kamerovom zázname predajne, pričom totožnosť páchatela bola zistená. V realizácii prípadu pokračovalo OO-PZ Stupava.

Dňa 4. 2. 2016 oznámil správca KD, že na KD sa spustil alarm. Objekt bol preverený. Z dvora na záchodovom okne bola nezisteným predmetom prestrihnutá mreža a rozbitá sklenená výplň na okne. Na základe zistenej skutočnosti bola privolaná hliadka OO PZ a psovodi z KR PZ Bratislava. Za prítomnosti správcu bol objekt prezretý zvnútra, kde nebolo zistené žiadne narušenie.

Dňa 4. 5. 2016 oznámil občan Zohora, že videl, ako niekto z bielej dodávky vyhodil na hrádzu odpad. Dodávka smerovala z Vysokiej pri Morave smerom do Zohora.

Obecná polícia zabezpečovala počas uvedeného obdobia akcie, ktoré usporiadal obecný úrad, a to prezentáciu auto veteránov, procesiu, športový deň a i.

Od začiatku roku boli odchytení štyria psi, ktorí boli vrátení majiteľom. Nakoľko sa množili sťažnosti od občanov na hluk v okolí karanténnej stanice, bola táto ku dňu 1. 5. 2016 zrušená. Následne bola podpísaná zmluva o odchyte zvierat so „Slobodou zvierat“ Bratislava Polianky.

Na poslednom obecnom zastupiteľstve bolo schválené, že obecná polícia sa má vo zvýšenej miere venovať parkovaniu vozidiel v obci. Z uvedeného dôvodu budú upozorňovaní vodiči, ktorí porušujú dopravné predpisy a to hlavne parkovanie na chodníkoch, parkovanie v križovatkách a parkovanie na priechodoch pre chodcov.

Hliadka vykonala šetrenie, bol zistený majiteľ dodávky, ktorý po upozornení odpad okamžite odstránil.

Na pokyn starostu bola privolaná hliadka z OO-PZ Stupava vo veci nebezpečného odpadu, a to nezistenej tekutiny pri potoku Malina, uskladnenej v plastových nádobách v počte 12 ks v 10 litrových vedrách, z toho dve vedrá boli vyliate na zem. Na miesto nálezu bol privolovaný kriminalistický technik, pracovník Odboru životného prostredia OÚ MA. Kriminalistický technik odobral vzorky. V šetrení pokračuje OO-PZ Stupava.

Dňa 14. 6. 2016 oznámila pracovníčka ZŠ v Zohore, že jednej žiačke bol odcudzený bicykel uzamknutý na stojane. V predmetnej veci bolo vykonané šetrenie, z kamerového záznamu bol zistený podozrivý. Informácie boli odovzdané OO-PZ Stupava, ktoré v šetrení pokračuje.

Nakoľko sa začali letné prázdniny a dovolenkové obdobie, obecná polícia vyzýva občanov na zvýšenú opatnosť. Žiadame rodičov, aby upozornili deti na opatnosť na cestách, a aby nepľoťé deti nepoživali alkoholické nápoje. V prípade odchodu na dovolenky si zabezpečte vyberanie poštových schránok a nezverejňujte miesta dovolenkového pobytu na sociálnych sieťach.

*Prajeme Vám príjemné prežitie leta.
Obecná polícia Zohor*

.A.S.A. a jej 20 ročná cesta inováciami a zmenami

Presne prvého 1.1.1996 bola spustená do prevádzky skládka odpadov pri obci Zohor. Prevádzkovateľom vtedy bola a stále aj je spoločnosť .A.S.A. Zohor. Počas celých 20 rokov prechádzal areál inováciami a veľmi prísny legislatívny dohľadom. Výsledkom je dnes moderné centrum odpadového hospodárstva, ktoré disponuje širokým spektrom najmodernejších technológií. V podstate nie je druh odpadu v zmysle katalógu odpadov, ktorý by .A.S.A. nevedela technologicky spracovať, respektíve prevziať na spracovanie, skládkovať alebo odovzdať na ďalšie spracovanie.

Okrem skládky pre obyčajný a nebezpečný odpad je súčasťou areálu aj technológia splitting (technológia na triedenie, drvenie a výrobu alternatívneho paliva z komunálneho odpadu), solidifikačná linka (technológia pre zneškodňovanie nebezpečného odpadu), biodegradačná plocha (prebieha na nej nakladanie s biologicky rozložiteľným odpadom), hala druhotných surovín, ktorej súčasťou je linka pre ručné dotriedkovanie a lis. Areál .A.S.A. najviac využíva kogeneračné jednotky, ktorými sa zachytáva skládkový plyn a premieňa sa na

energiu. Široké spektrum technológií je dôkazom, že sa využíva zhodnotenie odpadu pred jeho zneškodňovaním.

Od roku 2015 sa môže areál .A.S.A., ako jediný na Slovensku, pochváliť technológiou reverznej osmózy. Ide o zariadenie na úpravu priesakovej vody zo skládky a výstupom je demineralizovaná voda. .A.S.A. investovala do tohto zariadenia takmer 500 tisíc eur.

Každoročne investuje .A.S.A. do areálu pri Zohore. Len v roku 2015 to bolo vyše 700 tis. eur. Vďaka tímu odborníkov, kvalitnej práci, investíciám a dlhoročným skúsenostiam patrí areál .A.S.A. pri Zohore k jedným z najmodernejších centier odpadového hospodárstva na Slovensku a je vysoko kladne hodnotený zástupcami štátnej správy, ktorý ho pravidelne kontrolujú.

Počas uplynulých 20 rokov prešla .A.S.A. mnohými zmenami. Jedna z nich prebieha aj v súčasnej dobe. Spoločnosť .A.S.A. je od roku 2006 vlastnená globálnou spoločnosťou FCC. Značka FCC Environment reprezentuje divíziu životného prostredia, jednu z troch divízií spoločnosti FCC. Počas roku 2015 a 2016 prebieha proces zmeny loga a zmeny obchodného názvu spoločnosti a to z .A.S.A. Zohor, s.r.o. na FCC Zohor, s.r.o. Zmena loga prebieha už niekoľko mesiacov a zmena obchodného názvu by mala prebehnúť na jeseň roku 2016. K tomuto kroku sa vedenie FCC rozhodlo z dôvodu posilnenia globálneho vnímania spoločnosti v celej Európe, kde zaisťuje služby v oblasti životného prostredia a služieb pre obyvateľov.

Veríme, že služby .A.S.A. (v blízkej dobe služby FCC) budú aj ďalších mnoho rokov na profesionálnej úrovni, a tak budeme môcť spoločne myslieť a konať ekologicky.

Ing. Katarína Kollárová, .A.S.A. Zohor spol. s r.o.

Kam s nepotrebným elektroodpadom?

Elektrospotrebiče, chladnička, televízor, osobný počítač, video, mikrovlnná rúra a pod., každému výrobku raz skončí jeho životnosť, buď sa pokazí, opotrebuje alebo je jednoducho nahradený novším. Zo starých, vyradených elektrospotrebičov vzniká odpad (elektroodpad).

V našej obci sa vykonáva zber elektroodpadu do pristaveného kontajnera po vyhlásení oznamu v obecnom rozhlase. Čo je super. Občan to má po ruke. Ale čo, ak má elektroodpad doma a nemá priestor, kde ho uložiť, kým sa v obecnom rozhlase ozve správa o pristavení kontajnera?

Možnosťou je, že občania môžu elektroodpad (veľké a malé domáce spotrebiče, PC a príslušenstvo, telefónne prístroje, TV, video, CD prehrávače, elektrické a elektronické nástroje (vrtáčky, kosačky, sťahovacie stroje...), či elektrické hračky vyvieť na prevádzku firmy KBZ na adresu: Staničná 633 v Zohore (vedľa bývalého ACHP). Pri prevzatí elektroodpadu je občanovi vyplatená suma 0,033 euro za kilogram elektroodpadu.

Zdroj: KBZ p. B. Fordinál

LM

Reflexie o Zohorskom Hlase

Pri príležitosti desiateho výročia založenia našich novín sme sa Vás opýtali, ako hodnotíte prácu redaktorov, úroveň a obsahovú kvalitu Zohorského Hlasu. Hoci Vám prinášame (žiaľ) len zopár príspevkov, blahoželani a konštruktívnej kritiky, každému jednému z Vás ďakujeme. Je ťažké nájsť ľudí, ktorí sa neboja svoj názor verejne prezentovať a majú vôbec hoc i o takúto drobnú (ale o to viac potrebnú) spoluprácu so Zohorským Hlasom záujem. Posúvať vpred sa chceme i za Vašej účasti, a preto si ceníme, keď Váš hlas neostáva znieť len v rámci kuľoárnych debát.

Vážená redakcia Zohorského hlasu

Je mi veľkým potešením prihovoriť sa Vám v tejto sviatočnej chvíli. Verme či nie, ale už je to 10 rokov, čo začal vychádzať náš Zohorský Hlas. Je to 10 rokov, vďaka ktorým vieme čo sa u nás v Zohore dialo, deje a bude diať. Je to 10 rokov sprostredkovaných udalostí z našej obce. Je to 10 rokov neúnnavnej, poctivej a obetavej práce celej redakcie, ktorú si my čitatelia možno ani neuvedomujeme. 10 rokov nášho života tu u nás...v ZOHORE. 10 rokov existencie ..., tak to je už na obecné noviny pekné jubileum. A preto mi dovoľte poďakovať sa. Juraj, vďaka tebe tu Zohorský Hlas vôbec je. Veď práve v Tvojej hlave skrsla myšlienka mať tu periodikum, ktoré bude informovať o dianí v Zohore. Kvôli tejto myšlienke tu máme už 10 rokov noviny, ktoré si našli miesto v mnohých rodinách a domácnostiach. Vďaka za roky vedenia Zohorského Hlasu. Srdečné ďakujem patrí i súčasnej šéfredaktorky pani Eve Benkovej. Želám jej mnoho zdravia a síl, kreatívnych a inovatívnych nápadov a ochotných a schopných spolupracovníkov, ktorí ju budú sprevádzať pri tvorbe „našich“ novín. Všetkým minulým i súčasným členom redakčnej rady, ktorých neviem a nemôžem všetkých vymenovať (lebo by som na niekoho zabudol), ĎAKUJEM. Vaša ochotná, neúnavná, poctivá a nezištná práca, ktorú vo Vašom voľnom čase robíte, má zmysel. Veď Zohorský Hlas neodmysliteľne patrí do našich poštových schránok, domácností a rodín. A to, vďaka Vám!

starosta Martin Zálesňák

Ku príležitosti 10-teho výročia založenia Zohorského Hlasu.

Touto cestou by som chcela poďakovať skvele redakčnej rade a všetkým prispievateľom novín, za ich čas a skvele odvedenú prácu.

Náš Zohorský Hlas ponúka zaujímavý výber tém pre malých i veľkých, teenagerov aj staršie generácie. Každý si v ňom nájde kúsok toho, čo ho zaujme. Ako zasadalo posledné zastupiteľstvo, nový recept, fotografie či udalosti, ktoré sa udiali alebo sa chystajú v našej obci. To všetko sa v Hlase dočítame a sme za to vďační.

Držíme palce a prajeme stále nové a zaujímavé články pre nás verných čitateľov...

Lucia Besedová

Pri príležitosti 10. výročia vydávania Zohorského Hlasu by som sa chcela poďakovať redakčnému tímu a samozrejme aj p. šéfredaktorky Evičky Benkovej za ich kvalitnú prácu a ich čas, ktorí venujú príprave tohto periodika. Vďaka patrí taktiež všetkým občanom, ktorí obohacujú svojimi príspevkami náš Zohorský Hlas.

Jana Šimberová

„Rada čítam Zohorský Hlas, hlavne oznamy z obecného úradu. Som spokojná s úrovňou našich novín.“

Marta Rybárová

„Mám z nich veľmi dobrý dojem. Vždy v nich nájdem niečo, čo potrebujem. Čítam všetko od činnosti detí až po nás starších. Netrpezlivo čakám, kedy už prídu do schránky.“

Olga Badrnová

„Som spokojná, rada čítam Zohorský Hlas.“

Mária Ščasná

„Zohorský Hlas je v pohode. Dozviem sa o dianí v obci. Zaujímajú ma veci o spoločenskom živote v Zohore. Vždy sa dozviem niečo nové.“

Marta Brezanská

„Rada čítam Zohorský Hlas, vždy tam nájdem niečo zaujímavé.“

M. Kostková

Postreh a inšpirácia k Zohorskému hlasu k jeho 10. výročiu:

1. Uvítal by som, ak by sa Zohorský Hlas stal viac investigatívnejším.
2. Očakával by som viac rozhovorov s ľuďmi, ktorí momentálne žijú – "spoznajte názor". Motivovať ľudí, aby sa viac rozprávali, čítali.
3. Uvítal by som, ak by bolo viac rozhovorov s poslancami miestneho úradu a rozvíjali sa dané aktuálne témy. Poznať, ako zmyšľajú poslanci. Majú veľkú zodpovednosť aj starosta. A potom je to možnosť, ako premostiť bariéru neinformovanosti medzi úradom a občanmi.
4. Doteraz som si všimol, že naša základná škola je veľkým prispievateľom rôznych podujatí. Za čo majú u mňa veľkú pochvalu. Skúsil by som škole navrhnúť, či by nechceli mať svoj vlastný časopis, kde by bolo viac priestoru pre ich aktivity a na každého by sa ušlo a aj s fotkou. Veď každého rodiča poteší, ak sa dočíta o svojom dieťatku.
5. Uvítal by som, ak by mal Zohorský Hlas úvodník s fotkou šéfredaktora, je viac osobnejší.
6. Uvítal by som viac NOVINOVÉHO štýlu a nie štýlu ČASOPISU /menšie okraje, dávať medzi text ručne maľovanú grafiku, ako mali starodávne noviny, možno väčšie písmo pre starších/.
7. K 10. výročiu by som uvítal desingovú zmenu celých novín. Zmena je život.

Andrej Lacko

Spracovali EB, JŠČ., JŠ

Vážené občianky a vážení občania!

Obecné zastupiteľstvo v Zohore Vám dáva opäť do pozornosti možnosť predkladania návrhov na občanov, ktorí majú trvalý pobyt v Zohore a zaslúžil by si podľa Vašej mienky cenu obce Zohor. Svoje návrhy môžete predkladať písomnou formou najneskôr do konca októbra 2016 na Obecný úrad v Zohore. Potrebné je uviesť meno, priezvisko a začo by si zaslúžila podľa Vás Vami zvolená osoba cenu obce Zohor.

Tešíme sa na Vaše návrhy a vopred ďakujeme za spoluprácu!

Pani učiteľka, kronikárka, konferencierka, pisateľka, Zohorčanka

Rozhovor s pani Ľudmilou Zálesňákovou

V Zohore azda niet človeka nepoznájúceho pani Ľudmilu Zálesňákovú, ktorú jej známi i neznámi familiárne menujú paňou Miluškou. Snáď nepoviem nepravdu, ak vyhlásim, že pani Zálesňáková ako pravá zohorská rodáčka dýcha Zohorom a zohorskou kultúrou. Ona sama je priam vnútornou súčasťou Zohora. Dlhé roky stála za školskou katedrou, s noblesou sa prihovára láskavým hovoreným slovom publiku na kultúrnych podujatiach a spevom spolu s cirkevným speváckym zborom Glória potešuje milovníkov chrámovej hudby. Nech vystupuje na akejkoľvek akcii, vždy načrie do svojej vlastnej studnice spomienok a skúseností, a pripomenie nám to, na čo sme mnohí chtiac-nechtiac už pozabúdali. I čitateľky a čitateľov Zohorského Hlasu už desiatym rokom oslovuje svojimi myšlienkami pretavenými do viet. Dnes stojí pani Miluška na strane opytovaných a my sme si pre ňu dovolili pripraviť zopár otázok.

• Pani Miluška, dovoľm si povedať, že Vy a Vaša rodina ste vnímaní ako zohorské signum. Nehovoriac o Vašom synovi Martinovi Zálesňákovi, ktorý je terajším „prvým“ občanom Zohora. Po ockovej strane pochádzate z umeleckého prostredia. Pán Albert Struhár bol režisérom zohorského ochotníckeho divadla. Ako si Vy spomínate na tieto časy?

Ochotnícke divadlo bolo doslova súčasťou našej rodiny. Mama s otcom hrávali divadlo ešte ako slobodní, začínali okolo roku 1925. Keď si založili rodinu, otec sa venoval réžii a mama bola kostymérkou, šepkárkou, skrátka pomáhala tam, kde bolo treba. Poslednou hrou, ktorú režíroval bol Urbánkov Škriatok, niekedy po roku 1970. Ale takýchto divadelníckych rodín bolo v Zohore viac: Klimentovci, Bojkovskí, Kimličkovci a celkom na začiatku Schwachovci. Keď sa hralo divadlo, to sa z domu odnášalo množstvo rekvizit od obrazov cez záclony, obrazy, hodiny, hrnčeky, poháre... Tak niet divu, že aj mne sa divadlo stalo súčasťou života.

• Ako pani učiteľka na prvom stupni základnej školy ste sledovali, ako Vám pred očami vyrástli mnohé generácie zohorských detí. Za ten čas sa u nás systém školstva a vzdelávania v mnohom zmenil. Čo ste sa snažili deťom vstúpať Vy bez ohľadu na zmenu politického režimu, obmeny vo vedení školy, názory Vašich kolegyň a kolegov z pedago-

gického zboru, materiálno-technické vybavenie základnej školy, ...?

V Zohore som začala učiť v roku 1956, ale prvé moje učiteľské miesto bolo v Lozorne. Vždy ma lákala história. Povesti o hradoch, o starých Slovanoch, Svätopluk, Pribina. Keď k tomu pridám lásku k divadlu, to bolo to, čo ma ťahalo do školy. Rada som chodila so žiakmi na vychádzky do prírody, na školské výlety tam, kde lepšie spoznávali našu minulosť. Najčastejšie to bol Červený Kameň, jaskyňa Driny, Modra so zastávkou pri hrobe Ľudovíta Štúra. Keď sa v roku 1968 už mohlo chodiť aj na Bradlo, zašli sme aj k Štefánikovmu hrobu, na hrady Beckov, Trenčín, Nitra a blízke moravské zámky. Spomínala som divadlo, snažila som sa každý rok nacvičiť s deťmi nejakú rozprávku. Podobne tak robili aj kolegyne Helenka Kimličková a Ruženka Dénešová, a kolega Imrich Schlosser. Vždy som mala okolo seba skvelý učiteľský kolektív, vedeli sme si pomáhať, poradiť si, či zabaviť sa.

• Pred tridsiatimi rokmi (v roku 1986) ste sa stali obecnou kronikárkou. Dokonca ste si dali tú námahu, že ste doplnili chýbajúce údaje z rokov 1972 až 1986. Na tomto poste ste vytrvali až do roku 2009. Obec si Vás za Vašu oddanú prácu uctila Cenou obce Zohor v roku 2013. V zohorskej kronike tak ostanú navždy zapísané Vaše slová, Vaše pocity a dojmy z diania vo svete i u nás. Bolo náročné sústavné hľadať inšpiráciu pre nové riadky?

Kronika ma vždy lákala. Chcela som toho o minulosti Zohora vedieť viac. Ešte ako študentka zašla som na MNV a pýtala som si kroniku. Pracovník sa na mňa pozrel a povedal, že v Zohore nič také neexistuje. Nebola to pravda, lebo po rokoch, keď mi ponúkli kroniku písať, dostala sa mi do rúk aj stará kronika, ktorú hneď po I. svetovej vojne začal písať pán Kišoň. Bola v zlom stave, lebo zápisy od roku 1938 boli vytrhané. Prepísal ju do novej knihy pán Ferdinand Vissváder. V rokoch, keď som ja písala, bol každý zápis pod prísnu kontrolou, aby sa do kroniky nedostalo nič protištátne. Zápis musel byť schválený na MNV, kópia išla na schválenie na okres a potom ešte do Malokarpatského múzea v Pezinku. Dobré sa robil zápis o udalosti, pri ktorej som bola, horšie bolo, keď sa niečo udialo a počula som o tom iba celkom náhodou.

Rada som to robila, hoci viem, že nie vždy sa mi podarilo všetko zachytiť.

• Okrem článkov v Zohorskom Hlase ste publikovali Vaše príspevky napríklad v časopise Záhorského múzea v Skalici Záhorie, ste autorkou knižky 100 rokov ochotníckeho divadla v Zohore 1913 – 2013. Máte teda cenné skúsenosti s písaním. Máte nejaký odkaz, radu pre nás služobne mladších v redakcii Zohorského Hlasu?

Odkaz na písanie nemám, pretože Vy, ktorí tvoríte Zohorský Hlas počnúc pánom Štefanovičom na začiatku pred desiatimi rokmi – zároveň blahoželám k jubileu – po Vás súčasných, robíte to výborne. Keď som ja niečo napísala, bola to snaha pripomenúť osoby, ktoré niečo znamenali alebo spomenúť to, čo sa udialo v obci v minulosti, aby sa nezabudlo na našich predkov a na to všetko, čo nám tu zanechali.

• O Zohore, Zohorčanoch a Zohorčankách by ste vedeli rozprávať zrejme dlhé hodiny. Je nejaká príhoda, ktorá Vám rezonuje v pamäti a často sa k nej v myšlienkach vraciate?

Rozprávať a písať o Zohore a Zohorčanoch vie skvele pani Anka Havlíková. Veľmi si vážim jej knihy spomienok a rada v nich listujem. Moje spomienky to sú divadlo a škola. Často myslím na kolegyne a v pamäti mi zostala veselá príhoda Ruženky Kovárovej. Spomínala, ako sa vracala zo školy cez dnešnú Kováčsku uličku a pred ňou poskakovali a chichotali sa dve malé dievčence, budúce prváčky. Zrazu sa jedna otočí a pýta sa: „Vy nás budete na rok učiť?“ Ruženka prikývla, že asi áno. Spokojné sa usmiali a tá druhá dodala: „To je dobre, ale neumrite zatad.“

*Za rozhovor ďakuje Eva Benková
Fotografie: Milan Svetlák*

O Záhorienke s pánom kapelníkom Jaroslavom Fišerom

Dychovú hudbu Záhorienka milovníkom dychoviek snáď ani netreba predstavovať. O to skôr, že jej členom bol dlhé roky náš zohorský rodák, muzikant s veľkým „M“ pán Miško Ščepánek. Využili sme príležitosť, keď Záhorienka prišla na spomienkovú akciu venovanú pánovi Ščepánkovi (28. apríla 2016), a položili sme zopár otázok kapelníkovi DH Záhorienka pánovi Mgr. Jaroslavovi Fišerovi.

Pred pár rokmi ste sto svojou dychovkou uviedli v Zohore Muzikantský ples. Tento ples sa už v Zohore stal tradíciou. Aké sú Vaše doterajšie dojmy zo spolupráce s obecným úradom?

Muzikantský ples sme dva roky organizovali v Stupave. Vzhľadom na veľký záujem, čo nás veľmi potešilo, sme hľadali miesto na Záhorí optimálne pre najväčší Muzikantský ples na Slovensku. Obecný úrad v Zohore, ako i správca kultúrneho domu nám vyšli v ústrety a od 3. ročníka Muzikantského plesu, ktorý sa uskutočnil už v Zohore, vznikla, myslím, veľmi pohodová spolupráca. V roku 2017 to už bude 7. Muzikantský ples Záhorienky a dúfam, že bude pokračovať v skvelej atmosfére a úspešnej tradícii.

V nedeľu 22. mája budete v KD v Zohore krstiť Vaše CD „Záhorienka o Záhorí“. Čo nám môžete povedať o tejto akcii?

Nové CD Záhorienka o Záhorí je výsledkom spolupráce Záhorienky a jednotlivých obcí na Záhorí. V rámci dvojročného projektu vznikli pesničky o 16 obciach na Záhorí, ktoré boli práve zložené pre konkrétnu obec. Hlavný krst prebehol 2. apríla 2016 v Jakubove a pre veľký záujem jednotlivých obcí prezentujeme nové CD aj v iných dedinách. Ide vždy o program Záhorienky s pozvanými hosťami a gratulantmi. V Zohore to budú konkrétne Boženka a Zdeněk Bačkovci, folklórna skupina Zóhran, skupina Vega.

Kto budú krstní rodičia CD?

Krstným otcom je pán Jozef Moravčík – spisovateľ, rodák z Jakubova. Autorom textov pán Marián Polakovič, autormi hudby páni Jaroslav Fišer a Josef Rapáč. Nové CD bolo nahraté v štúdiu Profon na Morave u pána Vaška Štěrba, sólo spievajú Alena Rapáčová a Libor Cupal.

Viem, že na Morave je Vaša popularita veľká. Ktoré iné štáty ste ešte navštívili so svojím hudobným programom?

V Záhorienke pôsobia muzikanti a speváci z Moravy. Pomerne často účinkujeme na festivaloch práve na Morave alebo v Čechách. Sme veľmi radi, že nás ľudia prijali, obľúbili si našu „záhorácku“ muziku a organizátori nás pozývajú i za hranice Slovenska. Pretože každý z kapely má svoje zamestnanie, veľké výjazdy si nemôžeme dovoliť, a preto zostávame verní nášmu Záhoriu, Slovensku a aktivitám v Českej republike.

Vaše plány do budúcnosti?

Záhorienka v roku 2017 oslávi 30. výročie svojho vzniku. Plány sú jednoduché... Aby sa naša muzika stále páčila, prinášala pohodu, príjemné chvíľky, aby sme ňou dokázali potešiť a pobaviť nielen seba, ale hlavne všetkých našich priaznivcov, poslucháčov rôznych vekových kategórií. A hlavne, aby naša muzika zostala naďalej čistou, nežnou, úprimnou...

Za rozhovor ďakujem Juraj Štefanovič

Fotografia: Milan Svetlák

Vyznanie mamám

Bolesť, pot, krv a slzy ... to je mama.
A potom krik a plač ..., na svet prišlo dieťa.

Ďakujem Ti, že som tu a si tu pre mňa!
Si pre mňa „Mária“ ... darkyňa života, ochrankyňa, vychovávateľka, učiteľka, poradkyňa ale hlavne „vždy a navždy“ stojaca pri mne ... mama ...

Pripravila si nám „LONO,“ kde sme sa skrývali v bezpečí, dala si nám šancu žiť – byť tu, počuť Tvoj hlas. Vnímať Tvoj úsmev, pohľadenie – ten úžasný pocit, že som Tvoj – Tvoja.

Je krásne niekomu patriť ... mama!

A potom ?

Naučila si ma prvé slová „ma-ma,“ prvé kroky, utlmovať bolesť, ktorá znenazdajky prišla.

Utierať slzy do vreckovky, veď aj tie v živote za niečo stoja.

Veď si anjelom, celý život stojíš v našom tieni a krídelkami chrániš náš život! Máš zázračnú moc a nevyčísľiteľnú hodnotu. Si jednoducho „LÁSKA,“ pravá, ktorá nikdy nezradí.

I keď nás život postaví „do pozoru“ a dá nám pocítiť „DNO,“ vždy stoj pri mne mama! Veď som Tvoj, Tvoja ...

Nedávno sme oslavovali „DEŇ MATKY.“ Nebol to obyčajný deň, ale každé dieťa, ba i veľké deti – MY DOSPELÉ DETI sme milým spôsobom obdarili svoju mamu.

Nie je dar, ako dar, netreba veľký balík so zlatou mašľou, postačí milý úsmev, pohladenie, kytička poľných kvetov. I tie vedia vzdať hold mame. V tomto uponáhlanom svete tzv. „bežeckom,“ kde každý beží za niečím, čo neexistuje, mal by sa zastaviť alebo spomaliť a na chvíľu si nájsť čas na mamu. Veď, kto by dokázal na ňu zabudnúť?

Veď, kto je to mama ?

... Nebo a Slnko, energia, z ktorej čerpáme silu žiť ...

Kde si mama, si stále pri mne, vždy a všade?
A čo, ak sa mi v živote stratíš?

Čo potom mama?

Nie, navždy budeš pre mňa jedna, jediná, milovaná ...

Jana Cabadajová

Deň matiek

V mesiaci máj sme oslávili sviatok všetkých mamičiek. Veľká oslava sa konala v rámci dediny v kultúrnom dome. To bola „MEGA OSLAVA,“ pretože mamičiek v Zohore je naozaj veľa. Deti zo škôlky a žiaci zo školy si pripravili pekný kultúrny program, ktorý moderoval Felixko Kokinda a Natália Hrebeňová. Nejednej maminke stekali slzy po líci od dojatia. Prečo?

Preto, lebo to boli darčeky priamo zo srdiečka a vyžarovali úžasnú energiu. A z nej sa predsa ušlo každej mamičke. A okrem toho ich deti obdarovali mydielkami v tvare kvietku.

V škôlke mala oslava trocha iný nádych. Každá trieda si pripravila program samostatne a prekrásnymi srdiečkami zo sušených kvetov obdarili všetky mamičky rovnakým dielom. Boli vyrobené z lásky. Veď, ktorá mamička by si nezaslúžila veľké poďakovanie za život, výchovu a nesmiernu obetavosť? Oslava „mamičiek“ patrí medzi najkrajšie akcie usporiadané v našej dedine. Organizátorom patrí veľké „ďakujem!“

Jana Cabadajová

Aj čert je enem čuovjek!

Mám skvelý deň, nado mnou ani mráček, ... takými slovami začínala pesnička divadelného predstavenia *Čertova čižma*. Celkom to však v sobotu popoludní 4. júna 2016 pravda nebola. Čerti sa snáď v ten deň v Zohore ženili. Pršalo, blýskalo sa a hrmelo. Snáď sa aj to ozajstné peklo prišlo pozrieť na divadelnú rozprávku, ktorú s ostrieľanými zohorskými hercami – ochotníkmi režijne naštudoval Andrej Lacko. Od prvého okamihu nás kostýmy, hudba i dômyselné kulisy vtiahli do ríše rozprávok. A hoci poznáme domácich hercov, veru, dalo nám zabrať, aby sme v prvom okamihu spoznali, kto sa za maskou čerta či čertice skrýva.

Všetkých náramne bavil koktavý čert, rázna kráľovná, či malý zajko, ktorý sa tu a tam objavil za stromčekom. Čo postava, to svojský, až svojrázny prejav, ktorý diváci ocenili smiechom a potleskom.

Mali sme však aj možnosť vidieť nových hercov, čo po prvýkrát stáli na javisku. Počnúc ševcom Habarom, jeho dcérou Terkou alebo čertom Ledacom, ktorý sa do nej zamiloval.

Krásnymi a chytľavými pesničkami popretkávaný príbeh lásky čerta k ľudskej dievčine opäť raz skončil šťastne, napriek nepriazni samotného pekla. A tak to má byť, lebo v živote ľudskom, ale aj čertovskom, najdôležitejšia je láska. *Láska súdená, prvá, posledná, sú s ňou ľudia zas šťastní. Láska zvíťazí aj bez peňazí...*

Na zohorských doskách, čo znamenajú svet, zvíťazila nielen láska ľudská, ale aj lás-

ka k divadelnej práci, ktorá iste poznala mnoho námah, prekážok a obiet všetkých zúčastnených, počnúc Martinom Bartošom a Andrejom Lackom, ktorí boli tvorcami scenára, celej rodiny Lackovej, každým hercom a herečkou, spevákmí, sólistami Nelkou Róhrerovou a Andrejkou Kujanovou, autorkou textov pesničiek Magdalénou Ščasnou, autorom hudby Tomom Michalčákom a celým tvorivým kolektívom.

V mene nás divákov chcem divadelnému súboru Šáchor poblahoželať k ich premiére, poďakovať za príjemne strávený večer a s úctou k ich práci popriať veľa ďalších umeleckých aktivít, tvorivých síl a mnoho vďačných divákov.

Mária Mackovičová

Divadelné predstavenie žiakov ZŠ „Zakliate kráľovstvo“

Mnohí z nás vedia, že v našej obci existuje divadelný súbor Šáchor, ale len málokto vie, že máme mladých talentovaných žiakov ZŠ, ktorí navštevujú divadelný súbor „Črienka“. Verím, že títo začínajúci herci tvoria generáciu, ktorá podporí kultúrne dianie v našej dedine a vyrastú z nich ochotníci, ktorí budú radi študovať divadelné hry.

Dovoľte mi, aby som Vám, aspoň pár vetami priblížila skvelý kultúrny zážitok, ktorý nám dopriali naši mladí umelci.

Na pôde nášho Kultúrneho domu v Zohore sa dňa 19. júna 2016 konalo divadelné predstavenie pod vedením pani učiteľky Mgr. Irenky Čisárovej. Už názov predstavenia „Zakliate kráľovstvo“ bol čarovný a záhadný. Rozprávka bola o dvoch sestách, ktoré rozdelila kľiatba. Tak, ako kľiatba rozdelila kráľovstvo na dve časti, tak rozdelila aj súrodencú lásku a umocnila zlé vlastnosti každej z princezien. Jedna zo sestier vládla v kráľovstve, kde pýcha a sebeckosť nielen poddaných, ale aj samotnej princeznej víťazila nad dobrom, ľudskosťou a láskou. Druhá princezná zasa vládla krajine, kde rozkvitala neobanlivosť a lenivosť. Vlady nad oboma kráľovstvami sa chystali zhostiť sudička a čarodejníca, ktoré krajinu zakliali. Tak, ako to už v rozprávkach býva, dobro a láska zvíťazili nad zlom a postupne kľiatba slabla až nakoniec úplne pominula. Dej rozprávky bol veľmi pútavý a myšlienka hry bola nadčasová. Za skvelé texty a ideu vďačíme autorku textov, spisovateľke Mirke Michalčkovej, ktorá úzko spolupracuje s pani učiteľkou Čisárovou.

Okrem skvelého výkonu starších žiakov, ktorí si zahrli viacero hlavných postáv by som rada vyzdvihla aj herecké umenie mladších detí. Mnohé z nich boli na javisku prvýkrát. Všetky deti sa na pódium pohybovali s ľahkosťou, prirodzenosťou im vlastnou a svoje texty prezentovali s takou istotou, za akú by sa nemusel hanbiť hociaký profesionál.

Človek, ktorý sa nachádza na druhej strane divadelnej scény (priamo v hľadisku), si neuvedomuje hodiny príprav kostýmov, scén a kulís, skúšok textov, ... Divák vníma až konečný obraz, ktorý by mal byť súhrn všetkých detailov. Kolektív, ktorý sa podieľal na príprave predstavenia, sa to podarilo. Kulisy, ktoré pripravila pani Janka Cabaďajová boli výstižné a pripravené s dôrazom na detail. Boli ľahko manipulovateľné, a aj vďaka tomuto kroku sa nestrácala dynamika deja. Predstavenie trvalo asi hodinu a pol, ale môžem povedať, že čas nám ubehol veľmi rýchlo.

Skvelú atmosféru a takisto dej príbehu umocňovali nielen detské kostýmy, ktoré pripravila pani Darinka Švitlerová, ale aj vhodné hudobné motívy, ktoré mal „pod palcom“ pán Štefanovič.

Divadelné predstavenie sa páčilo detským aj dospelým divákom, pretože malo nielen emotívny náboj, ale vedelo strhnúť aj svojím dejom. Po skončení predstavenia sa mladí umelci mohli hrdo pyšiť svojim hereckým výkonom a právom si zaslužili od obecnstva búrlivý aplauz a standing ovation (potlesk postojáčky).

Myslím, že vyjadrim názor všetkých zúčastnených divákov, že by sme boli radi, ak by sme opäť v budúcnosti mohli vidieť ďalšie skvelé divadelné predstavenia. Pani učiteľke Mgr. Irene Čisárovej a všetkým talentovaným deťom prajem veľa elánu a chuti pri realizácii ďalšieho predstavenia.

Na záver by som chcela potešiť tých, ktorí nemali možnosť vidieť „Zakliate kráľovstvo“. „Nevešajte hlavy a nesmúťte, repríza predstavenia sa bude konať v septembri 2016, kde si opäť budeme môcť vychutnať herecké výkony našich detí priamo na pódium.“

Magdaléna Kordošová

PodĎakovanie za divadelné umenie

Touto cestou by sme sa radi poďakovali divadelnému súboru Šáchor za jeho predstavenie divadelnej rozprávky *Čertova čižma* a školskému divadelnému súboru Črienka za predstavenie divadelnej hry *Zakliate kráľovstvo*.

Veľká vďaka patrí nielen ich členskej základni, ale aj režisérom Andrejovi Lackovi a pani učiteľke Irenke Čisárovej, za ich trpezlivosť a námahu pri na-

cvičovaní. Ďakujeme aj hudobnej skupine Vega pod vedením manželov Štefanovičových za hudobný doprovod divadelnej hry *Zakliateho kráľovstva*. Vďaka Vám všetkým za to, že aj takýmto spôsobom obohacujete kultúru v našej obci!

Starosta obce Zohor, obecné zastupiteľstvo a zamestnanci OÚ v Zohore

MDD – sviatok všetkých detí sveta

Tak, ako na celom svete, tak aj v našej obci, každoročne oslavujeme Medzinárodný deň detí. Veď, ako by to bolo, keby sme na tie naše ratolesti zabudli. A ak by sa aj nedajbože niečo také stalo, oni by sa nám určite pripomenuli. Pani učiteľky by si po príchode do triedy našli na tabuli oznam: „Na MDD neučí sa, neskúša sa, každá päťka odpúšťa sa!“ a celá tabuľa by bola pokreslená a popísaná, že by sa tam ani čiarka nezmestila.

Našťastie sa nič také nestalo a už od rána bolo veselo. Ranná rozcvička pozostávala z projektu pre druhostupniarov „Chcem vedieť nemecky,“ ktorý pre žiakov pripravila pani učiteľka nemčiny Andrejka Smreková. V rámci tohto projektu si piatáci zahrali online hru, skladali puzzle a hrali nemecké pexeso, chalani zo šiestej a siedmej triedy si zmerali sily vo futbale a dievčatá pod vedením skúsených pekárok pani učiteliek Križanovej, Mackovičovej a Zálesňákovej upiekli nemecký koláč – jablkovú štrúdlu. Ktovie čím sa líši od tej našej? Národné tradície nemecky hovoriacich krajín a ich kroje všetkým prítomným predstavili žiaci ôsmych tried. No záver patril spoločnej piesni od Karla Gotta Včielka Mája, samozrejme v nemčine.

Potom nastal hromadný presun do kultúrneho domu, kde už bol priprave-

Dúhový svet

Dnes je dôležitý deň. Takže šup dokončiť a odložiť prácu. Dnes nie je priestor na nadčas, dnes mám v hlave iba jedno. „Milá mamička, otecko! Pozývam Ťa na prehliadku detskej výtvarnej tvorivosti „DÚHOVÝ SVET“...“, zanôtila Dorotka.

Aj v dnešnom uponáhľanom živote sú momenty, ktoré vytrčajú. Deti patria práve medzi také momenty, ale zároveň sú aj veľmi náročné stvorenia. A práve našim deťom sa pani učiteľka Janka Cabadajová s láskou venuje vo výtvarnom krúžku Materinka. Už po druhýkrát sa v Kultúrnom dome v Zohore uskutočnila výstava prác detí zo škôlky, ktoré pod vedením pani učiteľky zaplnili celý priestor krásnou emóciou a pozitívnou energiou. Vlastne až tu som si plne uvedomil náročnosť tejto aktivity. Ucelené kolekcie malých diel, tvorené postupne rôznymi technikami s použitím rôznych tém, majú v sebe ukrytú snahu naučiť a na druhej strane motiváciu dokázať to. Jednotlivé dielka obsahujú krásne veci, ale aj zopár nedokona-

ný tanečný súbor H&T z Bratislavy. Decká, ktoré sa zúčastnili Noci s Anderseonom, už tušili, čo na nich čaká. Frozen alebo po našom Ľadové kráľovstvo je kreslená rozprávka, ktorú poznajú malí i veľkí. Teraz mali možnosť vidieť ju v tanečnom prevedení. A veru bolo to niečo neskutočne krásne a dojímavé.

Poobede to všetko vypuklo a začala párty, ako sa patrí so zábavou, dobrým jedlom a pitím. Počasie prialo, slniečko svietilo, len vetrik si mohol ísť na chvíľu pospať. Školský areál sa premenil na veselú cestovnú agentúru, kde každý účastník dostal na krk pas v podobe papierovej mapy s inštrukciami. A hor sa do boja! Bolo potrebné navštíviť všetky kúty našej veľkej zemegule a na každom kontinente plniť dané úlohy a zbierať nálepky. Za pätnásť nazbieraných nálepiek čakala na každého u „Slniečka“ sladká odmena. Všetko by bolo super, keby o pol piatej neprišiel jeden nezbedný mrak, z ktorého začalo liať ako z krhly a cestovná kancelária musela nečakane zatvoriť svoje brány. Každý sa schoval pred dažďom, kde sa dalo. Čo už, počasie je nevyspytateľné.

Ako hovorkyňa detí by som sa chcela poďakovať všetkým tým, vďaka ktorým bol aj tohtoročný Deň detí nezabudnuteľný.

Jana Ščepánková, Fotografie: Branislav Šteffek

lostí ☺. Podstatné je ale to, že sú tu, že máme možnosť vidieť ich celoročnú prácu. Rozžiarené očká detí, ktoré natešene ukazujú svojim rodičom a starým rodičom svoje práce, sú dôkazom dobre odvedenej práce.

Veľká vďaka patrí aj pánovi starostovi, že si na návštevu výstavy našiel čas a prišiel sa pozrieť na práce malých nádejných umelcov. A verím, že aj on si niečo pozitívne z výstavy odniesol, teda aspoň podľa širokého úsmevu, to tak bolo.

Som nesmierne rád, že vďaka pani učiteľke Janke majú naše deti možnosť rozvíjať svoju fantáziu a premeniť ju na malé umelecké diela. Myslím, teda som presvedčený, že mnoho iných miest a obcí nám môže toto závidieť. Preto aspoň takéto malé ďakujem pani učiteľke Janke Cabadajovej za prácu s našimi deťmi. Každému, kto sa na takúto cestu vyberie, patrí môj obdiv.

Na záver len krátky citát z pamätníčka, ktorý každá absolventka a každý absolvent dostala, dostal na rozlúčku:

„...až uchwáti Ťa more sveta, Ty vzpomeneš si na detské letá.“

Juraj Mackovič, Fotografie: David Mackovič, JŠČ.

Z itinerára ciest zohorských detí Škola v prírode Bezovec 2016

Už od začiatku školského roka boli tretiaci spolu so štvrtákmi veľmi zvedaví, kam sa tento rok pôjde do školy v prírode. Pani učiteľka Čisárová, ktorá ju mala na starosti, vybrala penzión Bezovec, ktorý sa nachádza v pohorí Považský Inovec, asi 20 km od Piešťan. Vybrali sme sa tam v nedeľu, 15. mája.

Do Piešťan sme cestovali vlakom a do Bezovca prišiel po nás autobus. Keď sme uvideli penzión, boli sme nadšení. Málokedy vyzerá ubytovacie zariadenie v skutočnosti tak dobre, ako na reklamných fotografiách, ale tentokrát to tak bolo. Budova bola krásna, nová s pekne upraveným okolím. Izby boli priestrané s nábytkom vyrobeným na mieru, dvoj- a trojposteľové (čo ocenili najmä pani učiteľky pri nočných službách – predsa len sa menej vyvádza, keď je detí v izbe pomenej...).

Keď sme sa ubytovali, hneď sme sa vybrali na našu prvú túru. Dedinka Horná Dolná, ktorú poznáme z televíznej obrazovky, naozaj existuje, ale pod iným názvom: Nová Lehota. Nachádza sa uprostred hôr v blízkosti penziónu Bezovec. V dedinke sme objavili krčmu, obecný úrad, stodolu, povestnú Ďurovu rapidečku aj sochu kakaovníka. Najprv sme boli smutní, že sa nakrúcanie v ten deň nekonať, aj keď sa malo. Potom sme sa však dozvedeli, že to by nás do dedinky nepustili. Keď sme všetko poriadne nafotili, mohli sme sa vrátiť naspäť. Po večeri sme sa hrali na lúčke.

V pondelok sme sa hneď po raňajkách zoznámili s animátormi, ktorí sa volali Čízi, Elza a Lara. Rozdelili si deti do skupín: Oheň, Voda, Vzduch a Zem. Potom začali skupiny plniť úlohy, výsledky ktorých zaznamenávali na Zážitkovú mapu (tú sme spolu s totemami priniesli do školy a tvorili výzdobu chodby). Po obede sme sa na nevlú väčšiny detí predsa len učili. Pani učiteľky Čisárová, Dufková, Dinušová a Hrodeková si deti podelili a troška ich potrápili najmä slovenčinou a matematikou. Po vyučovaní sme išli na krátku túru. Veľmi sa nám páčilo, ako hory „fajčili.“ Lesy sú tam prekrásne, najmä na jar. Na konci dňa sme sa hrali vonku pri penzióne.

V utorok ráno čakalo deti prekvapenie. Pani učiteľky pri skúmaní blízkeho okolia objavili v susedstve žrebčín. Pani majiteľka bola veľmi milá, a tak slovo dalo slovo a dohodli jazdenie. O desiatej už na nás čakali s dvoma osedlanými koníkmi, a postupne sme si všetci (aj pani učiteľky) zajazdili na koníkoch na krásnom lesnom okruhu. Nasledovala „škola“ a potom ešte ďalšie aktivity s animátormi.

Na stredu sme sa všetci tešili. Išli sme na celodenný výlet do Piešťan. Autobusy nás vyložili na kúpeľnom ostrove, kde sme objavili „vtáčiu Zoo“. Boli tam krásne vtáky, ale najväčší úspech zožal páv, ktorý sa po nejakom tom čase konečne začal predvádzať a pripravil nám tak skutočný zážitok pri pohľade na jeho nádhodne roziahnutý chvost. Naobedovali sme sa na voľnom amfiteátri, kde nám jedenie sprostovalo vystúpenie našich chlapcov. ☺ Piešťanský expres nás povýval centrom mesta a kúpeľným ostrovom. Na pešej zóne sme mali rozchod na nakupovanie darčiekov a iných k životu

potrebných vecí. Cestou k autobusu sme sa zastavili pri troch jazierkach: v prvom boli kačky, v druhom korytnačky a v treťom ryby. Voda, ktorá je vraj liečivá, všetkým veľmi smrdela, naberali si ju len pani učiteľky ☺.

Vo štvrtok nás čakala naša najdlhšia túra na zrúcaninu hradu Tematín. Prešli sme rovných 10 km. Bolo to veľmi zaujímavé. Na kameňoch sme videli vyhrievať sa jašteričku. Po vyučovaní sme strávili čas poslednými úlohami, ktoré sme ešte museli plniť. Večer, keď sa zotmelo, sme sa vybrali na nočný pochod hľadať poklad. Na cestu sme si svietili lampiónmi, ktoré sme si sami vyrobili. Nakoniec sme zistili, že najväčší POKLAD SME MY. Každý dostal na pamiatku malý biely kamienok.

V piatok bol náš deň odchodu. Po úmornom balení sme sa ešte mohli chvíľu pohrať pred penziónom. Potom prišiel po nás autobus, ktorý asi „chcel z nás vytláčať dušu“, ako sa deti vyjadrovali, čiže v Piešťanoch sme boli šup-šup. Stanica v Zohore nás čakala plná a usmiata. Všetci boli šťastní, že ich ratolesti prišli domov celé a zdravé. Kamene, ktoré pani učiteľkám padali zo srdca, otriasali celou stanicou.

Dúfam, že ešte veľakrát pôjdem do takej super školy v prírode s takými úžasnými deťmi, ktoré aj touto cestou pozdravujem!

Miriám Hrodeková

Na farme

Mnohí z nás ani netušia, že my v našej dedine máme skutočnú farmu (po slovensky gazdovstvo). Skoro celý rok sme sa ju s deťmi z krúžkov Malý turista a Športovo-poznávacie chystali navštíviť. Konečne sa nám to 26. mája tohto roku podarilo. Po telefonickom rozhovore s majiteľom, pánom Klimentom, sme sa vybrali k zadnej bráne areálu bývalého JRD, čo sa nám zdalo bližšie a bezpečnejšie. Keďže tam nikto z nás v živote nebol, najprv sme vošli do úplne inej brány, kde na nás dosť zvláštne pozerali a aj sa čudovali, čo u nich chceme na exkurzii vidieť, ale na druhý pokus nám to vyšlo.

Kľúč od zadnej brány sa nakoniec našiel a naša exkurzia mohla začať. Deti sa nevedeli vynadávať na kozičky, ktoré sa im dali aj kŕmiť. Ovečky sa ich zľakli, predsa len na taký hluk, aký vedľa detí vytvoriať, nie sú zvyknuté a schovali sa pred nami. Postupne nám pán Kliment so svojou paňou poukazovali kačičky, husi, sliepky, zajáčiky... V hospodárskej budove sa deťom až tak veľmi nepozdávalo, asi sú zvyknuté na iné vône. Darom sme im hovorili, že voľakedy v zime s domácimi zvieratkami ľudia žili v jednej miestnosti... Úžasné boli aj mačky, ktoré vo výbehu s kozičkami doslova pózovali, ako keby sme ich mali maľovať. No absolútne najväčší úspech

zožali prasiatka. Mnohé deti ich videli na živo prvýkrát a nemohli sa na ne vynadávať. Ako jedli, ako krochkali, ako vyzerali... Najlepšie bolo to čierne ☺.

Ešte niekoľko dní potom spomínali, ako sa im tam páčilo. Ďakujeme, Klimentovci!

Miriám Hrodeková:

Biblia pre všetkých

Už po piaty raz organizoval Diecézny katechetický úrad Bratislavskej arcidiecézy biblickú súťaž Biblia pre všetkých. Predmetom štúdia bola z dôvodu slávania Jubilejného roku milosrdenstva len jedna kniha a to Evanjelium sv. Lukáša, ktorú niektorí nazývajú aj evanjeliom Božieho alebo i Kristovho milosrdenstva.

Medzi 22 farnosťami zapojenými do súťaže nechýbal ani Zohor, kde na farskej úrovni súťažili dve družstvá, ktoré zároveň postúpili aj do dekanátneho kola. Vyvrcholením súťaže bolo diecézne kolo, ktoré sa konalo 4. júna 2016 v priestoroch RKCMF UK v Bratislave. Zúčastnilo sa ho jedno

družstvo zo Zohora. V silnej konkurencii pätnástich družstiev zvíťazilo družstvo z farnosti Šaštín-Stráže. Hoci sa nám tento rok v diecéznom kole nepodarilo získať žiadne popredné miesto, predsa čas strávený čítaním a štúdiom Svätého písma bol pre nás veľkým obohatením.

Na záver sa chceme poďakovať za pomoc

a podporu p. farárovi ThDr. Miroslavovi Kormornému, PhD.

Za všetkých súťažiacich Veronika Labáková

Púť cirkevného speváckeho zboru Glória k Pražskému Jezuliatku a na Velehrad

V dňoch 16. až 18. júna sa spevácky zbor Glória zúčastnil púte k Pražskému Jezuliatku a na Velehrad.

Prvý deň príchodu do Prahy sme navštívili najstaršie kniežacie sídlo Přemyslovcov Vyšehrad. Jeho počiatky siahajú už do polovice 10. storočia. O tom, že malo skutočne významné postavenie v českých dejinách, svedčí veľké množstvo pamiatok z rôznych období. Spomeniem románsku rotundu sv. Martina z 11. storočia. Z histórie sa dozvedáme zaujímavú udalosť. Přemysl Otakar II. bol požiadany pápežom Inocentom IV., aby viedol križiacku výpravu do Pruska. Jeho kroky viedli sem pred ťažkým a náročným poslaním. V neskoršom období v roku 1347 po korunovácii za českého kráľa navštívil toto miesto Karol IV., aby vzdal úctu a poklonu Přemyslovcovi.

Ďalšími pozoruhodnosťami sú obranné pevnosti a kazematy. Dominantou Vyšehradu je neodmysliteľný gotický kostol sv. Petra a Pavla. Za ním sa nachádza cintorín, na ktorom sú od roku 1869 pochovávané významné osobnosti českého národa. V skratke spomeniem Bedřicha Smetanu, Antonína Dvořáka, Boženu Němcovú, Radka Brzobohatého, Ladislava Peška, Jaroslava Marvana, Vlastu Buriana, Waldemara Matušku.

Po ubytovaní a krátkom odpočinku sme sa zúčastnili sv. omše v gotickom Kostole sv. Ľudmily na Vinohradoch, pozreli sme si Václavské námestie, Kostol sv. Martina ve zdi a nakoniec monumentálny Kostol Panny Márie Snežnej, ktorý bohužiaľ pre zlú husitskú dobu nebol dokončený. Má len hlavnú loď, v ktorej sa nachádza najvyšší barokový oltár v Prahe. V súčasnosti patrí reholi františkánov.

Druhý deň pobytu naše kroky smerovali na Pražský hrad, ku Katedrále sv. Víta, Kostolu sv. Jiří, kde je pochovaná sv. Ľudmila a zakladateľ kostola knieža Vratislav I., otec sv. Václava. Náš obdiv patril aj Zlatej uličke, pretože nikto z nás by si nevedel predstaviť žiť v takých stiesnených priestoroch, ktoré mali k dispozícii remeselníci z čias Rudolfa II. Orloj na Staromestskom námestí a Karlov most tiež

patrili k bodom nášho programu. No, naším cieľom bola návšteva Kostola Márie Víťaznej a poklona milostivému Pražskému Jezuliatku. Sošku Jezuliatka darovala chudobnému rádu bosých karmelitánov Polyxena z Lobkovic po smrti manžela so slovami „Majte vždy toto Jezuliatko v úcte, bude sa Vám dobre vodiť.“ Skutočne predstavený kláštora opát Cyril obdržal od cisára Ferdinanda II. ročnú rentu 2 000 zlatých na chod rehole, ktoré sa pravidelne opakovala. Druhý skutok a pomoc milostivého Jezuliatka sa stal počas obliehania Prahy Švédmi. Pražania a mnísi sa horlivo modlili. Generál Banner odtiahol so svojim vojskom z Prahy bez boja. Aj my sme v duchu prosili o pomoc a požehnanie.

Tretí deň patril mestu Kroměříž. Kroměříž sa stal sídlom olomouckého biskupa v roku 1564. Neskôr bolo sídlo povýšené na arcibiskupské. V meste sa nachádza arcibiskupský zámok a nádherná Kvetná záhrada, ktorá je zapísaná v zozname UNESCO. Z Kroměříža sme zamierili na Velehrad. V čase Veľkomoravskej ríše v 9. storočí tu pôsobil sv. Metod. V súčasnosti tu od roku 1990 pôsobí rád jezuitov. Veľkou duchovnou nádejou a hmotnou obnovou pamätného Velehradu sa stala návšteva sv. otca, pápeža Jána Pavla II. v apríli roku 1990.

Do baziliky sme prešli cez Bránu milosrdenstva

a zúčastnili sme sa sv. omše, ktorú celebraval Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký. Jeho slová o odpúšťaní, pokore nás naplnili nádejou a neopísateľným dojmom z celého priebehu sv. omše. V bazilike zbor Glória zaspieval mariánske piesne.

Na záver pred bazilikou sa nám prihovoral pán farár z velehradskej fary a zaspieval si spolu s nami.

Šťastlivo sme sa všetci s množstvom zážitkov vrátili domov aj vďaka skvelému šoférovi autobusu pánovi Václavovi Davidovi.

Eva Miřkovičová

Fotografia: Jozef Gerthofer, Jana Velebová

Do redakcie prišla od účastníkov a účastníčok púte prosba, ktorú pripájame:

Pani Evičke Miřkovičovej úprimne ďakujeme za skvelú organizáciu a sprievodné slovo.

Čítajme si ...

Vo štvrtok 2. júna sa v obecnej knižnici uskutočnil už 9. ročník podujatia „Čítajme si“, ktorý má pod patronátom Linka Detskej Istoty. Je to šesťhodinový čitateľský maratón. Na Slovensku sa prihlásilo 237 knižníc, základných škôl... Čítalo 40 954 detí a mladých ľudí, a znova sa podarilo prekonať minuloročný rekord. Potešujúcim faktom je, že deti prídu, prečítajú a veľakrát vďaka tejto akcii sa do knižníc vrátia. Nakoľko dnešná doba praje skôr vysedávaniu pri počítači a pri počítačových hrách, sa ešte stále nájde veľa detí, ktoré majú radi knihy a čítanie.

To, že sa my knihovníčky môžeme prihlásiť do rôznych akcií na podporu čítania detí, je aj vďaka ochote škôl, paní riaditeľiek/pánov riaditeľov a paní učiteliek a pánov učiteľov. U nás to nie je inak. Ústretovosť našej pani riaditeľky, milovníčky dobrej literatúry, Mgr. Ľubicy Štefanovičovej, umožňuje, aby sa

naša knižnica mohla zapojiť do tohto projektu. Od deviatej hodiny ránej až do tretej poobednej sa tu vystriedalo 141 žiakov od prvej až po deviatu triedu. Vždy rozmýšľam, akú knihu vybrať, aby zaujala malých i veľkých. Tento rok som si pre nich pripravila lahôdku v podobe knihy Misia Eva, prísne tajné od Tamary Heribanovej. Preto som si vybrala práve tento príbeh? Pretože je napísaný krásnym úhladným písaným písmom. Každý čitateľ, keď si požičia knihu, musí si ju podpísať a ja som si všimla, že naši žiaci častokrát používajú tlačenu formu písania a u niektorých je problém prečítať to, čo napísali. A poviem Vám, že sa našli aj takí, ktorí s tým mali menší problém, ale nakoniec to dali všetci. A ktovie, možno aj vďaka tomu sme ten náš zohorský minuloročný rekord neprekonali. Ale to vôbec nevádi, veď podstata tejto akcie spočíva v tom, aby sme decká pritiahli k čítaniu a zároveň im ukázali význam literatúry pre nich do budúcnosti a zároveň im dali návod, ako tráviť voľný čas, trebárs aj s knihou v ruke. Mali možnosť sa

na vlastné oči presvedčiť, že v zohorskej knižnici je stále veľa kníh, ktoré tu na nich čakajú, ale hlavne, že každoročne pribúdajú nové. Aby som nezabudla, výborné na tejto akcii je aj to, že prísť môžu všetky deti aj tie, ktoré nie sú do knižnice prihlásené.

Touto cestou by som rada pozdravila aj krstnú mamu tohto projektu pani Oľgu Feldekovú a poprialala veľa zdraru pri jej ďalšej práci v Detskej Linke Istoty.

J.Ščepánková

Vláčikom do Martina

Mesto Martin bolo asi pred tristo rokmi malou dedinkou, akých bolo na Slovensku veľa. V priebehu troch storočí sa z neho stalo jedinečné centrum slovenského historického i kultúrneho diania, a zároveň sa stalo aj metropolou regiónu Turiec a moderným mestom, ktorého centrum prešlo výraznou rekonštrukciou. Historické centrum mesta nie je veľké, ale tri dni sú málo na to, aby ste si ho celé prezreli.

Pred piatimi rokmi sme sa ja a pani učiteľka Či-sárová vybrali prvýkrát na poznávaciu exkurziu so žiakmi a zároveň aj čitateľmi našej knižnice. Keďže názov našej expedície bol „Po stopách Matice Slovenskej“, naša prvá cesta viedla práve do Martina. Počas tohto obdobia sme navštívili viaceré slovenské mestá a spoznali miesta, kde žili naši významní spisovatelia. Po piatich rokoch naše kroky viedli na začiatok nášho putovania po Slovensku.

Dvadsaťka žiakov druhého stupňa, ktorí si za svoju prácu v škole, ale aj mimo nej výlet zaslúžili, sa stretla na zohorskej stanici. Radosť z toho, že sa ulejú zo školy a zároveň aj očakávanie z niečoho nového, im bolo vidieť na očiach. Otázky charakteru „Pani učiteľka, kedy už príde ten vlak, a kde budeme bývať, a môžem spať v jednej izbe so Saškou, alebo pani

knihovníčka a čo tam budeme robiť, a kam pôjdeme dnes a zajtra ...?“ nemali konca kraja.

Naša prvá zastávka bola vo Vrútkach, kde sme boli ubytovaní. Tu sme zložili naše ťažké batohy a potom nám už nič nebránilo v tom, aby sme sa vybrali spoznávať krásy mesta Martin. Počasie nám prišlo, bolo krásne slnečno. V Slovenskej národnej knižnici na nás už čakala slečna, ktorá nás usadila do veľkej konferenčnej miestnosti. Tu sme sa dozvedeli, že Slovenská národná knižnica je moderná vedecká, kultúrna, informačná a vzdelávacia inštitúcia, ktorá slúži všetkým občanom Slovenska a používateľom zo zahraničia, že sa tu zhromažďujú, opravujú a uchovávajú staré knihy, a že ich je až 4,9 milióna. Okrem toho sú tu rôzne archívne dokumenty. Mali sme možnosť vidieť rukopisy našich známych spisovateľov, ako napr. P. O. Hviezdoslava, A. Sládkoviča. Na dnes tých nových informácií bolo dosť. Treba si niečo nechať aj na druhý deň. Po výdatných raňajkách sme sa vybrali do Domu J.C. Hronského. Po ceste som deckám dala kontrolnú otázku: „Čo napísal J. C. Hronský?“ Niektorí sa chytli a tí ostatní sa to dozvedeli od sympatického mladého muža, ktorý to s deťmi vedel a zaujal aj tých „najkucenejších“. Najväčším zážitkom bolo premietanie rozprávky ešte v čierno-bielej prevedení Budkáčik a Dubkáčik, a tak sme si dali aj repete. Po obede sme si dali malú prestávku na „kávičku.“ Zrazu sa k nám pridali traja fúzatí mladenci. Po dôkladnom prešetrení sme zistili, že sú to naši chalani Richard, Tomáš a Albert v maskách. A potom sme išli znova nasávať nové informácie do Matice slovenskej. Tu to bola pomerne rýchla záležitosť a potom „hurá“ smer Slovenské národné múzeum, ktoré je jedným z najstarších a najväčších múzeí na Slo-

vensku. Od svojho vzniku (1893) buduje zbierky vlastivedného charakteru (etnografické, archeologické, historické, numizmatiké, umelecko-historické, výtvarné, archívne a knižné), dokumentujúce históriu a kultúru Slovákov doma i v zahraničí. V súčasnosti vo svojich fondoch opatruje skoro 150 000 muzeálnych artefaktov. Najzaujímavejším predmetom pre nás bol zohorský kroj a potom sa nám veľmi páčil vývoj svadobných šiat a zahráli sme sa aj na archeológov. Na národnom cintoríne sme úspešne našli náhrobné kamene a pomníky slávnych slovenských spisovateľov, ako napr. Martina Kukučina, Máše Halámovej, J. C. Hronského, Jána Smreka, národných buditeľov, maliarov, hercov a iných známych osobností Slovenska. Tu sme sa s Martinom rozlúčili a posledný deň nášho výletu sme strávili vo vynovenej vrútockej knižnici a v izbe pani spisovateľky a vrútockej rodáčky Hany Zelinovej.

Dozvedeli sme sa o tohto ešte oveľa viac, ale všetko Vám nepoviem. Treba sa ísť pozrieť na vlastné oči.

Tri dni utiekli ako voda a my sme sa vrátili späť domov, ako sa povie „celí a zdraví“ a bohatí na zážitky. S Martinom sme sa rozlúčili s pozdravom „Dovidenia nabudúce!“

J. Ščepánková

Z histórie telovýchovnej a športovej činnosti v Zohore

Hádzaná

Prvá skutočná písomná správa o profesionálnej hádzanej v Zohore sa spája s rokom 1948, keď sa naše ženské hádzanárske družstvo stalo majstrom Slovenska. Záujem o hranie hádzanej sa však viaže už k rokom 1928 – 1932. Podľa dosiaľ získanej najstaršej fotografie je na nej pravdepodobne zobrazené prvé hádzanárske družstvo žien. Mená začínajúcich hráčok sú nám známe len z jednej dobovej fotografie. Okrem dievčenských mien budeme uvádzať kvôli lepšej identifikácii aj priezviská po vydaji. (Foto č. 1) O športovej činnosti v týchto rokoch sa záznamy nezachovali a pamätníci, ktorí by si skutočný zrod hádzanej v Zohore pamätali z roka na rok, ubúda.

Foto č. 1 Zrejme prvé hádzanárske družstvo žien. Zľava: Mária Struhárová rod. Matušová, Rozálie Štefanovičová, Mária Šebová rod. Nováková, Helena Matušová, Rozálie Ščasná rod. Pogačová, Matlovičová (krstné meno sa nám nepodarilo zistiť), Hilda Slobodová a Hermína Kimličková rod. Balázová.

Po skončení 2. sv. vojny nastal veľký rozmach hádzanej v Čechách i na Slovensku. Podľa pamätníkov vznikol v roku 1946 hádzanársky oddiel aj v Zohore, ktorý tvorili družstvá mužov a žien. V oddiele hádzanárov boli: Katarína Šurinová, Angela Turanská, Margita Valovičová, Anna Lančiová rod. Pavlačičová, Amália Hricová rod. Spustová, Berta Pártlová, Mária Gézová rod. Matlovičová, Anastázia Lachkovičová rod. Hricová, Etela Hozová rod. Matlovičová. (Foto č. 2) Oddiel mužov tvorili: Sebastian Fóra, Ján Matlovič, Otakar Hoz, Michal Šteffek, Arnold Matlovič, Jozef Ščasný a Bernard Pavlásek.

Foto č. 2 Hádzanáčky v roku 1947 Hore zľava: Etela Mikletičová rod. Sabolová, Etela Hozová rod. Matlovičová, Olga Ivicová rod. Mackovičová, Mária Gézová rod. Matlovičová, tréner Ľuboš Zeman. Dole zľava: Filoména Urbaničová, Katarína Šurinová, Anastázia Lachkovičová rod. Hricová.

Rok 1948 bol pre zohorskú hádzanú veľmi úspešným rokom. V mesiacoch máj a jún sa začali pre naše zohorské hádzanáčky črtať cesty získania I. miesta na Slovensku, a tak sa stať majsterkami Slovenska. Vo finále sa stretli družstvá ŠK Zohor a KOVO Petržalka, ktoré viedol tréner Rumpík. Duel sa konal na ihrisku KOVO Petržalka. Trénerom Zohorčaniek bol Otto Hoz, prezývaný tiež Otuš. Zo spomienok priamej účastníčky uvádzame: „Cítili sme veľkú zodpovednosť, lebo sme chceli Petržalku poraziť. V hre na oboch stranách bolo cítiť, že ide o veľa. Tvrdo sa bojovalo a rozhodca L. Ronč mal veľmi ťažkú úlohu, aby udržal zápas v rámci pravidiel. O tom, že zápas bol tvrdý a nekompromisný, svedčí aj fakt, že útočníčka KOVO trafila loptou Amáliu Spustovú – Hricovú tak razantne a nešťastne, že jej rozbila hornú peru až po nos a museli ju ihneď odvieť do nemocnice k Milosrdným bratom v Bratislave, kde jej ju zašili. Akoby to nestačilo, Stázka Hricová, schytila loptou taký silný úder do pravého ramena, že jej ruka opuchla, ovisla a nebola funkčná. Plakala od bolesti, ale keď sa jej rozhodca spýtal, či môže hrať, ona mu odpovedala, že má ešte jednu ruku. Hrozilo totiž, že keby odstúpila, družstvo by nedohralo zápas pre nízky počet hráčov a asi päť minút pred koncom by Zohorčanky kontumetne prehrali vyhraný zápas. Po odpískaní zápasu Stázku ihneď odviezli do nemocnice k Milosrdným. Službukonajúci lekár sa s úsmevom spýtal, koľko ranených mu ešte zo zápasu privezú. (Ktovie, aká bola jeho radosť, keď mu oznámili, že zápas sa už skončil? (Pozn. autora)

Všetka bolesť a nervozita však boli v okamžiku preč, keď sme preberali diplom a pohár majsteriek Slovenska. Za zápas sme dostali na hlavnej stanici párky s horčicou, chlieb a malinovku.

Zostava hráčok, ktorá získala titul majsteriek Slovenska: V bránke Betka Kimličková, obrana Amala Hricová rod. Spustová, Berta Partlová a Maria Gézová rod. Matlovičová. Útok tvorili Filka Urbaničová, Stázka Lachkovičová rod. Hricová, stred mala v rukách Ľuda Pavúčkova.“

Tolko zo spomienkového rozprávania priamej účastníčky Stázky Lachkovičovej – Hricovej.

V tom istom roku počas prázdnin boli zohorské hádzanáčky pozvané do Čiech. V kaštieli Petrohrad pri Žatci sa stretli s ďalšími hádzanáčkami z Prahy a Olomouca. Tohto stretnutia sa zúčastnilo aj vedenie hádzanárskeho klubu na čele s pánom Honzárom a vedúcim z Tyršovej školy v Prahe. Prebiehalo tu preškolenie k hre „handball“ o siedmich hráčoch. Trénoval ich švédsky tréner, ktorý potreboval k tomu aj tlmočníka. Týmto sa stali prvými aktívnymi hráčkami „handballu“ o siedmich hráčoch v ČSR. Do kaštiela Petrohrad odišli tieto dievčatá: Katarína Šurinová, Filoména Urbaničová, Amália Hricová – Spustová, Anastázia Lachkovičová – Hricová, Olga Ivicová rod. Mackovičová, Mária Gézová – Matlovičová, Terézia Jurkovičová rod. Vícenová, Berta Partlová, Etela Hozová rod. Matlovičová, Alžbeta Kimličková. Následne potom sa začala táto hra rozširovať aj do iných klubov, napr. v Bratislave, Trenčíne, v Malackách, Suchohrade, v Šenkviaciach, V Šali n. Váhom a ďalšie. Medzi prvých trénerov patrili Oto Hoz, Juló Boháč, Ľuboš Zeman, neskoršie Arnold Matlovič.

V rokoch 1948 – 1953 sa každoročne v Zohore konal turnaj v hádzanej žien i mužov. Zišlo sa tu vždy niekoľko pozvaných družstiev, ktoré predvádzali svoje hádzanárske umenie. Účastníci turnaja sa vždy stretli pred školou (oproti kostolu) a za zvukov dychovej hudby pochodovali na štadión. Nástup družstiev bol slávnostný a pre Zohor to bola veľká udalosť. Na uvedených turnajoch zohorskí hádzanáři vždy získali buď pohár, alebo plaketu s diplomom. (Foto č. 3)

V roku 1954 sa konali majstrovstvá ČSR – finále Športových hier mládeže (ŠHM) Dobrovoľnej športovej organizácie Sokol (DŠO Sokol). Konali sa v Zbechoch pri Nitre. Zohorské dorastenky získali 2. miesto. Zostava: Viola Masarovičová, Marta Kožušková rod. Kimličková, Viera Šebová, Mária Mackovičová rod. Bertovičová, Helena Čepánková rod. Struhárová, Katarína Slezáková rod. Pavlačičová, Marta Pártková rod. Šteffeková, Angela Sabolová rod. Kostková a Mária Jurkovičová Šteffeková. Vedúci mužstva bol Karol Rybár a trénerom Arnold Matlovič.

Takýto úspech dosiahli aj dorastenci muži, ktorí na tomto podujatí získali tiež druhé miesto.

Zostava: Ľudovít Martinkovič, Michal Mackovič, Ján Hrica, Ladislav Hančok, Jozef Hančok, Miroslav Vyšvader, Michal Ščasný, Michal Jursa, Arnold Matlovič a Vendelín Petrik. Vedúcim mužstva bol Karol Rybár a trénerom Arnold Matlovič.

Pri zisťovaní týchto udalostí sa nám podarilo ešte zistiť, že Ľudovít Martinkovič si okrem druhého miesta z týchto hier neskôr dovedol do Zohora aj manželku Máriu. (Foto č. 4)

Foto č. 3 Družstvo hádzanárov s trofejou z turnaja organizovaného v Zohore v rokoch 1950 – 1953 Horný rad: tréner Arnold Matlovič, Marta Kožuchová rod. Kimličková, Angela Sabolová rod. Kostková, Mária Jurkovičová rod. Šteffeková, Helena Ščepánková rod. Struhárová, tréner Michal Mackovič. Dolný rad: Katarína Slezáková rod. Pavlačičová, Viera Šebová, Anastázia Lachkovičová rod. Hricová, Marta Patáková rod. Šteffeková, Genovéva Kačerovská rod. Havranová.

V roku 1955 sa konali vo Svite majstrovstvá ČSR dorasteniek v hádzanej. Týchto majstrovstiev sa zúčastnilo aj družstvo Sokola Zohor, ktoré sa svojou bojovnosťou a dobrou pripravenosťou prebojovalo cez okresnú súťaž až na krajskú. Ako víťaz krajskej súťaže postúpili na turnaj oblastnej súťaže do Trenčína, kde porazili Spartak Petržalka, Slavoj Sládkovičovo a Trenčín. Ako víťaz oblastnej súťaže sa takto prebojovali medzi mužstvami, ktoré bojovali o post majstra ČSR.

Foto č. 4 Hádzanári dorastenci v roku 1954 Horný rad: Vendelín Petrik, Arnold Matlovič, Ladislav Hančok, Ján Hrica. Dolný rad: Ľudovít Martinkovič, Michal Ščasný, Michal Mackovič.

Majstrovstvá sa uskutočnili vo Svite v dňoch 12. – 17. júla v roku 1955 za účasti šiestich najlepších dorasteneckých mužstiev v ČSR. Boli medzi nimi Spartak Praha Stalingrad, VPŠ Svit, VPŠ Praha, Sokol Zohor, Spartak Příbram Coloria a Vodochody Praha.

Zohorské družstvo obsadilo tretie miesto a získalo bronzové medaily. (Foto č. 5.)

V roku 1955 hralo družstvo hádzanárov Sokol Zohor súťaž o majstra Bratislavského kraja s mužstvami ako Iskra Merina Trenčín, Spartak Galanta, Slavoj Sládkovičovo, Tatran Častá a Slavoj Veľké Čaníkovoce. Súťaž bola celoročná, hralo sa systémom každý s každým. Sokol Zohor skončil na druhom mieste. (Foto č. 6)

Foto č. 5 Družstvo dorasteniek na MR hádzanej vo Svite, 3. miesto. Horný rad zľava: tréner František Zálesňák, Lyda Presingerová, Jana Kuzmová. Stredný rad zľava: Marta Kožuchová rod. Kimličková, Mária Jurkovičová rod. Šteffeková, Ludmila Jačianska rod. Šteffeková, Angela Sabolová rod. Kostková, Viera Šebová, Irena Majerová rod. Pavlásková. Dolný rad zľava: Mária Mackovičová rod. Bertovičová, Táňa Kráľová, Mária Patáková rod. Šteffeková, Helena Ščepánková rod. Struhárová.

Môžeme skonštatovať, že v tomto roku sa skončilo úspešné obdobie hádzanej v Zohore. Prevažná časť doterajších hráčok sa buď presťahovala za prácou, rodinou, alebo štúdiom, pričom niektoré pokračovali naďalej v iných hádzanárskech oddieloch. Napr. Ludmila Jačianska rod. Šteffeková, Helena Ščepánková rod. Struhárová, Marta Kožuchová rod. Kimličková pôsobili v družstve SPŠ strojárnej v Bratislave. Katarína Slezáková rod. Pavlačičová a Viera Šebová hrali za družstvo Hospodárskej školy Palisády (dnešná Stredná ekonomická škola) v Bratislave.

Foto č. 6 Hádzanáčky v roku 1955 Horný rad: Viera Šebová, Ludmila Jačianska rod. Šteffeková, Mária Jurkovičová rod. Šteffeková, Anastázia Lachkovičová rod. Hricová, Helena Ščepánková rod. Struhárová. Dolný rad zľava: Katarína Slezáková rod. Pavlačičová, Filoména Urbaničová, Marta Patáková rod. Šteffeková, Genovéva Kačerovská rod. Havranová, Angela Sabolová rod. Kostková.

Medzi strednými školami sa pravidelne počas celého roka organizovali hádzanárske turnaje, ktoré sa v zimnom období konali v hale PKO Bratislava. Z tohto turnaja vyšlo víťazne družstvo Hospodárskej školy z Palisád v Bratislave a po výhre na turnaji Stredných škôl Západoslovenského kraja sa prebojovali až na majstrovstvá Slovenska, ktoré sa uskutočnili v Leviciach. Vo finále sa stretli s Pedagogickou školou z Levíc a obsadili druhé miesto.

V úspešnej kariére hádzanáčky pokračovala Ludmila Šteffeková, ktorá sa stala líderkou hádzanárskeho družstva v Senci. Senec sa svojím výkonom postupne prebojoval do prvej ligy. Na základe dlhodobých výborných výsledkov sa Ludmila dostala do výberu družstva junioriek ČSR. Neskôr pôsobila aj vo výbere hádzanárov ČSR, kde sa zúčastnila na turnaji o Pohár VOSR v Bratislave a medzistátneho zápasu s Dánskom.

Vo svojej hádzanárskej činnosti dosiahla najväčší úspech talentovaná brankárka Mária Jurkovičová rod. Šteffeková, ktorá v roku 1955 prestúpila zo Sokola Zohor do Vinohrady Bratislava, ktoré hrali už v Slovenskej lige. O rok nato prestúpila do Štartu Bratislava, ktorý hral v najvyššej československej lige. Štart Bratislava sa stal v roku 1956 Majstrom ČSR. V roku 1957 sa vrátila naspäť do Vinohradov Bratislava. Za výber hádzanej Slovenska sa zúčastnila medzinárodných stretnutí s Rakúskom, Južosláviou a Maďarskom. Svojimi výkonmi sa stala členkou širšej nominácie v príprave ČSR na majstrovstvá sveta. Pre zranenie ruky sa však do užšieho výberu nedostala. Keďže zranenie malo dlhodobý charakter, svoju športovú činnosť v 1960 ukončila.

Keďže podstatná časť hádzanárok v Zohore ukončila svoju hádzanársku činnosť, vzniklo v roku 1956 nové družstvo žien pod vedením trénerov Jána Závrackého a Jozefa Kelečina z Lozorna. Z predchádzajúceho kolektívu zostali v hádzanej: Františka Mifkovičová rod. Vicienová, Irena Mayerová rod. Pavlásková, Táňa Kráľová, Mária Mackovičová rod. Bertovičová a Viola Masarovičová. K nim sa pridružili: Terézia Gajarská, Terézia Fíbová, Angela Piačková, Dana Rutská rod. Kľučková, Eva Ščasná, Lenka Plačková, Marta Kostková rod. Vasková, Nela Kráľová, Eva Havlíková a Helena Sabolová.

Medzi najväčšie piliere zohorskej hádzanej patrili brankárka Alžbeta Kimličková, útočníčka Ludmila Pavučková, útočníčka Stázka Lachkovičová rod. Hricová, brankárka Mária Jurkovičová rod. Šteffeková a útočníčka Ludmila Jačianska rod. Šteffeková. Najväčšiu zásluhu o vznik, úspechy a rozvoj hádzanej a celého športového diania v Zohore má náš rodák a občan Otakar Hoz.

Foto č. 7 Otakar Hoz.

Otakar Hoz

Stal sa osobnosťou zohorského športu. Bol futbalistom, hádzanárom, trénerom, funkcionárom a organizátorom celkového športového života v Zohore. Bol profesionálnym pedagógom na úseku výchovy mladej generácie. Vychoval stovky športovcov a účastníkov telovýchovnej činnosti. Zorganizoval nespočetné množstvo športových podujatí. (Foto č. 7)

Ako si na Ota Hoza spomína bývalá hráčka Sokola Zohor Anasázia Hricová. „Bol to mladý človek zapálený pre šport. Popri zamestnaní si každý deň našiel čas a venoval sa športu v Zohore. Veľké srdce pre šport zdedil po svojom otcovi Matejovi Hozovi, ktorý bol náčelníkom Orla Západoslavskej župy (O ňom sme sa zmienili v úvodnej časti, kde píšeme o spolku Orol.). Otakar, nazývaný Otuš, sám vyzdobil dresy hádzanárok názvom ŠK Zohor so slovenským znakom. Veľmi sme si to vážili a ctili. Zároveň sme boli veľmi hrdé, že hráme v týchto dresoch. Oni nás viedli a neustále vypudzovali k víťazným výkonom. Napriek tomu, že sme nemali vlastné hádzanárske ihrisko, ani šatne, Otuš nám vytváral také podmienky, aby sme mohli hrať na časti futbalového ihriska a napriek tomu dosahovať výborných výsledkov. Otuš viedol zohorské hádzanárske družstvá dlhé roky. Pripravoval turnaje,

sprevádzal hádzanárske družstvá do Prahy, Znojma, Olomouca a zápasy Slovenskej ligy.

Aj svoju manželku si našiel v radoch hádzanárok. Bola ňou obránarka Etela Matlovičová. Pri svadobnej hostine si hráčky vynútili súhlas, aby ich viedol ďalej. Svoj sľub dodržal. Otuš bol veľký človek s ešte väčším športovým srdcom v Zohore. Ihrisko bolo jeho druhým domovom.“

Kronika o činnosti hádzanárskeho oddielu sa nezachovala. Nemáme k dispozícii teda žiadne údaje o súťažiach v jednotlivých rokoch, v ktorých hrali naše hádzanárske družstvá a aké umiestnenia dosiahli. To sa týka i turnajov, ktoré organizoval Sokol Zohor. Vychádzame zo spomienok bývalých fanúšikov a samozrejme hráčov, ktorí si spomínajú na zápasy s mužstvami z Bratislavy, Trenčína, Trnavy, Šale, Nitry, atď.

Súperi boli prekvapení, prečo sa v Zohore hrajú zápasy zásadne v nedeľu o pätnástej hodine a nie v predpoludňajších hodinách, ako sa hralo na iných ihriskách. Príčina bola jednoduchá. Na zápasy sa chceli prísť pozrieť aj „Veľké fanúšičky“ z radov babičiek, žien a detí, ktoré svätili nedeľu, na svätej omši do obedu po a sv. litániách po obedu sa ponáhľali povzbudzovať domáce družstvo. Spolu s hádzanárskami prežívali s nadšením tieto zápasy. K zašlej sláve patria neodmysliteľne aj historické zájazdy hádzanárok na turnaje do Prahy, Znojma a Olomouca. Zohorčanky tak robili dobré meno nielen Zohoru, ale aj Slovensku.

Je na škodu, že sa nezachovali oficiálne údaje a len pár zažltnutých fotografií nám pripomína veľkú slávu zohorskej hádzanej. (Foto č. 8) Boli síce v minulosti pokusy obnoviť tradíciu hádzanej, ale tie dlho nevydržali. Nám z neznámych dôvodov po niekoľkých rokoch mužstva svoju činnosť ukončili, či už na základnej škole, alebo v obci. Z „novodobej“ histórie nám nedá nespomenúť p. učiteľa Jurkoviča, alebo bratov Jána a Milana Vacháľkovicov, ktorí sa tiež svojím spôsobom zapísali do histórie hádzanej v Zohore.

Viera Šebová a Juraj Štefanovič

Zdroje:

Zo spomienok:

Anastázia Hricová - Lachkovičová

Viola Masarovičová

Marta Šteffeková - Pataková

Helena Struhárová - Ščepánková

Ludmila Šteffeková- Jačianská

Mária Šteffeková - Jurkovičová

Fotoarchív:

Dana Hozová, Anastázia Hricová - Lachkovičová,

Viera Šebová, Marta Šteffeková - Patáková, Dana Kľučková

V Zohore nám vyrástol majster Slovenska

Prvý júnový víkend (3 – 4. júna 2016) sa v meste rekordov Pelhřimove uskutočnil 2. ročník československej súťaže poľovníckych trubačov. V tomto ročníku spoločne súťažilo cez dvesto trubačov z Česka a Slovenska. Súťaž pripravil Klub trubačů ČMMJ v spolupráci s OMS Pelhřimov. Slovenskú republiku reprezentovali viacerí súťažiaci. Celý deň sa niesol v bojovnom duchu a tiež v znamení priateľských stretnutí "od Ašu až po Košice". Súťažné výkony hodnotila odborná porota takisto v československom obsadení. Bojovalo sa v piatich kategóriách. V kategórii „solisti roh“ sa prezentovalo 39 trubačov a hádajte, kto bol medzi mini. Ak si myslíte, že Jakub Badrna, tipujete správne. Už je to tak. Máme medzi nami majstra Slovenska v trúbení na roh a ten sa nerodí každý deň. Preto som sa rozhodla tohto mladého muža, absolventa Strednej odbornej školy lesníckej v Banskej Štiavnici, trochu vyspovedať.

Jakub, Tvoja láska k prírode je nám všetkým dobre známa. Zopár článkov si pre naše noviny napísal a o Tvojich úspechoch sme tiež už čo to počuli a popísali, ale majster Slovenska to už nie je hocijaký titul. Mohol by si nám aspoň trochu priblížiť, v čom spočíva a ako prebieha také súťaž?

Hm, kde a ako začať. Ide o súťaž poľovníckych trubačov, ktorá je posledné dva roky spojená spolu s Českou republikou. Minulý rok sa konala u nás na Záhorí v Malackách. Keďže je to spoločná súťaž, má rovnaké pravidlá a porotu pre všetkých súťažiacich, len víťazov má každý štát svojich. Súťaž sa v kategóriách solisti na poľovnícke rohy (ja) a na solisti na lesnice (tých je len zopár). Ďalšou kategóriou sú súbory, ktoré sú minimálne trojčlenné, ale sú aj veľké súbory s 15 členmi. Vždy sú dané dve skladby, ktoré sú povinné, a jednu si interpret môže vybrať podľa vlastného uváženia. Odborná porota je zložená väčšinou z hráčov na dané nástroje a pôsobia vo filharmónii alebo v SND v Bratislave a podobne. Porota hodnotí výšku nôt, rytmus, tempo, dynamiku, ladenie, tonovú kultúru, prednes a celkový dojem. Všetko sa známkuje v bodoch od 1 po 5, pričom 5 je maximum. Body sa počítajú od všetkých porotcov a potom príde ten okamih, keď sa dozviete meno víťaza.

Nie je to však len o súťažení, ale aj o stretnutiach s kamarátmi, s ktorými prežijete veľa krásnych chvíľ a zážitkov. Pre všetkých je pripravený program už od piatka ako napr. Hubertovská omša, ktorá sa hrá na rohoch a po súťaži je spoločenský večer. Je to zážitok na celý život.

Ako si sa dostal k tomuto neobyčajnému športu, alebo je to skôr záľuba?

Pre mňa je to skôr záľuba ako šport a dostal som sa k tomu vďaka pánovi Jozefovi Benkovičovi z Lábu, ktorý ma, ako sa povie „nakopol“. Tu som sa prvýkrát stretol s hrou na roh a veľmi sa mi to za-

páčilo. Pán Benkovič mi nástroj požičal a ja som začal ako sa povie „vytrubovať“. To som chodil ešte na základnú školu. Na strednej škole som pokračoval v trubačskom krúžku, ale najviac mi dala Základná umelecká škola v Banskej Štiavnici a lekcie, ktoré som a stále dostávam od pánov Jána a Bohuslava Smutných.

Mohol by si nám popísať svoje prvé dojmy po vyhlásení výsledkov, keď si sa dozvedel, že si najlepší?

Fíha, moje dojmy??? No, to je ťažko povedať, lebo v ten deň, ako som dohral, som nemal dobrý pocit (mal som trému) a myslel som si, že to bolo slabé, ale zrejme to nebolo... a to, že som prvý, je zrejme tým, že som vedený lektormi zo Slovenského národného divadla v Bratislave, a hodinami tvrdého tréningu... Prvé dojmy boli určite krásne, že tá námaha mala význam, a tak ako každá súťaž, aj táto bola pre mňa novou skúsenosťou...

Viem o tebe, že si tento rok úspešne zmaturoval na Strednej odbornej škole lesníckej v Banskej Štiavnici, a tak by ma zaujímalo, čo tá čaká v najbližšej budúcnosti?

Ťažko povedať, práve teraz sa chystám kosiť trávu... ☺. V dnešnej dobe nie je ľahké si niečo plánovať, lebo človek nikdy nevie, čo ho čaká. Prijali ma na lesnícku fakultu do Zvolena, takže od septembra na mňa čaká vysokoškolský život. Super je, že na tejto škole je súbor, s ktorým už poctivo trénujem, pretože v októbri nás čakajú Majstrovstvá Európy v Mariánskych Láznach. Takže trubačstvu sa budem venovať aj naďalej, či už ako solista alebo v súbore.

Posledná otázka je úplne z iného súdka. Ako si sa dostal k písaniu poézie a poviedok v záhoráčtine? Pre všetkých, ktorí o tomto Jakubovom nadaní ešte nepočuli dávam do pozornosti blog SME.sk, kde sa môžete s jeho tvorbou zoznámiť.

K písaniu ma doviedla láska k Záhoriu, snaha o udržanie tradícií a ukázať všetkým krásu nášho regiónu. Námety čerpám zo života, ktoré ako každý spisovateľ troška prifarším, prikrášlim ...

Jakub, ďakujem Ti veľmi pekne za rozhovor a za čas, ktorý si mi venoval. Dobré sa mi s tebou „kecalo“. Do budúcnosti Ti prajem za seba i za redakciu Zohorského Hlasu veľa úspechov v živote, na poli trubačskom a aj na poli spisovateľskom. V októbri budeme držať palce nech sa Ti spolu so súborom na tých Majstrovstvách Európy podarí „vytrubiť“ čo najlepšie umiestnenie.

Ďakujem za rozhovor.

J.Ščepánková

Fotografia z archívu Jakuba Badrna

Veterán Rallye 2016

Na Kamennom mlyne sa v sobotu 28. mája konal už 21. ročník Veterán Rallye, ktorý už tradične pripravuje AMK Veterán Malacky. Prehliadka historických vozidiel a motocyklov sa niesla v duchu „Záhoráckyma humnami.“

O jedenástej hodine odštartovala niekoľko kilometrová kolóna nablýskaných automobilov a motocyklov smerom k našej dedine. Kto ich čakal na hlavných cestách, ktoré vedú k nám, mal smolu. Burácanie motorov sa ozvalo spoza humna na Dolnom konci od Vysokej pri Morave. A potom to prišlo. Po Dolnej ulici si majestátné vykročovali rad za radom trabanty, škodovky, žiguláky, trojkolky, nákladné autá, sanitky, športové autá, autá so strechou i bez, vojenské vozidlá, bugatky, warburgy, malé i veľké, červené aj zelené, modré, hasičské i policajné autá so známou značkou VB a cestu si k nám našla aj známa babeta, čo šla do sveta a mnohé ďalšie, ktorých názvy ne-

poznám. To bude asi tým, že pre mňa je auto buď modré, červené alebo nové, staré ... ☺

Trúbením a mávaním zdravili všetkých občanov, ktorí práve išli k obеду alebo boli len tak na prechádzke. Posádky vozidiel boli oblečené v dobových kostýmoch, aby bolo všetkým jasné, v ktorom období bol ich miláčik vyrobený. Pomaličky si to šinuli po ulici Na trávnikoch, cez Námestie mládeže a odbočkou na Láb si dali malú zastávku na ihrisku. Tu si ich mohli všetci nadšenci a obdivovatelia prezrieť zblízka. A veru našli sa tam riadni starčekovia. Veď rok výroby 1926 či 1934, tak to sú už veru dedkovia s poriadne dlhými bradami.

Na ihrisku bol pripravený bohatý program, vyhrávala skupina Vega, bola pripravená autogramiáda automobilového pretekára p. Rajnohu. Ďalej sa nám predstavili malackí modelári so svojím programom. Na obed sa podával guláš.

Pri takom stretnutí si človek uvedomí, ako ten čas letí, veď len pred nedávnom také trabanty, warburgy, žiguláky brázdili naše cesty a už sú z nich veteráni.

Prehliadka historických vozidiel u nás nebola po prvýkrát a dúfam, že ani posledný raz. Je fajn, že sa nájdu ľudia, ktorí sa tomuto pomerne drahému koníčku venujú. Držím palce všetkým nadšencom tohto športu, aby sa im vždy podarilo zdarne prísť do cieľa.

Jana Ščepánková

Lukulské hody u zohorských poľovníkov

Mesiac jún je už tradične mesiacom poľovníctva a ochrany prírody. Jeho základnou úlohou je vytvárať kladný vzťah k prírode nielen u dospelých, ale aj u mládeže. Má nezastupiteľné miesto pri ochrane životného prostredia. Na pamäti to majú aj naši poľovníci zo združenia Havran a snažia sa našich občanov oboznamovať s tým, ako sa správať k prírode a zvieratám.

Aby to však nebolo len o tom, čo musíme my občania robiť, aby sme životné prostredie chránili, rozhodli sa, že nám ukážu pohľad na prírodu aj z inej stránky.

A tak sme mali v sobotu 25. júna možnosť pochutnať si na poľovníckych špecialitách, ktoré pre všetkých gurmánov dobrého jedla pripravili

naši zohorskí poľovníci. Najviac sa asi potešili gazdinky, teda ja som sa potešila veľmi a viem, že som nebola sama, ktoré mali o obed postarané. Veď taký dobrý gulášik alebo pečienku z diviny miluje snáď každý chlap. Ďalšími dobrotami, na ktorých ste si mohli „pošmáknúť“ boli grilovaná klobása z diviny a pečený diviak na červenom víne. Všetko toto fajn, „papáničko“ ste potom mohli spláchnuť dobrým pivečkom. Táto akcia samozrejme nebola len o dobrom jedle. Pozitívne na nej bolo to, že ľudia mali možnosť stretnúť aspoň niektorých členov poľovníckeho združenia, lebo nie každý vie, že páni Zajíček, Fusek, Švajdlenka a ďalší, ktorí tam boli a nepoznám ich po mene, sú poľovníkmi v našej dedine.

Milí naši poľovníci, som rada, že ste sa rozhodli aspoň raz do roka pre svojich spoluobčanov pripraviť takéto lukulské hody, bolo nám s Vami fajn, ale ak mám byť úprimná na budúci rok si vyberte lepšiu muziku, lebo táto, čo vám poviem „nic moc.“

J. Ščepánková

Krátke správy od vody

Obvodná organizácia Zohor pri Miestnej organizácii SRZ Záhorie organizovala v dňoch 12. až 15. mája 2016 tradičné viacdňové preteky v love kapra na Lábskom jazere. Prinášame Vám pohľad na umiestnenie na prvých víťazných priečkach:

1. miesto Pavol Vajarský (Láb) a Marek Čermák (Rohožník)
2. miesto Andrej Vinček (Malacky) a Martin Havlík (Zohor)
3. miesto Ľuboš Filip (Zohor) a Miroslav Mifkovič (Zohor)

Miroslav Mifkovič

Fotografia: Miroslav Mifkovič

Posledná júnová sobota (25. júna) patrila našim nádejným rybárkam a rybárom. O výhry sa v love rýb popasovali dve dievčatá a piati chlapci. Vôbec najväčšiu rybu ulovili Lukáš Klas. Bol to sumec o dĺžke 73,5 cm. Celkovo sa na prvom mieste v počte chytených rýb umiestnil Christopher Sloboda s 26 úlovkami, druhým miestom sa môže pochváliť Kristián Valent s 22 rybami a tretie miesto si svojím rybárskym umením vyslúžil Martin Sloboda s 21 chytenými rybami.

Peter Vasek
Fotografia: Peter Vasek

„O pohár richtára obce Zohor“ 2. ročník hokejbalového turnaja mladších žiakov

Po roku sa zišli mladí hokejbalisti, aby si opäť zmerali sily. Tentoraz bolo čisto slovenské zastúpenie bez hostí z Moravy. Počasie vyšlo nad očakávanie, dokonca sme museli ochladzovať horúci asfalt na ihrisku vodou z hadice.

Zohorčanom sa v sobotu vôbec nedarilo. Prvý zápas remizovali so Skalica 1:1, keď vyrovnávajúci gól inkasovali minútu pred koncom. V skupine sme hladko prehrali s Topolčanmi a v tabuľke o skóre skončili na poslednom mieste. Vo štvrtfinále sa naši borci síce ujali vedenia 1:0, ale to bolo všetko a Martin bez problémov postúpil. Tým HBK Roconaba Zohor skončil predčasne, turnaj však pokračoval ďalej. Skalica si zaistila postup až po najázdoch s Lopašovom. Semifinálové súboje mali hladký priebeh, postup si zabezpečili tímy Lepuri Devínska Nová Ves a Me-

dokýš Martin. V súboji o 3. miesto favorizované Topolčany potrápila zo zápasu na zápas sa zlepšujúca Skalica. Finále bolo tým pravým vyvrcholením. Po tesnom výsledku 2:1 si susedia z Devínskej Novej Vsi po roku opäť odnášajú víťazstvo. Treba dodať, že úplne zaslúžene.

Turnaj bol perfektne zorganizovaný, najmä vďaka obetavosti rodičov našich detí, za čo im patrí veľká vďaka.

Dávid Gerthofer
Fotografia: Eva Kovárová:

Tabuľka výsledkov

Čas	Tím 1		Tím 2	Výsledok	Strelci
skupina	HK36 Skalica	–	HBK Roconaba Zohor	1 : 1	Ptáček - Raček
skupina	Iepuri DNV	–	HBK Lopašov	11 : 1	Krčmár 3, Klečka 3, Cedzo 2, Baran, Sisík, Špaček - Kumpán
skupina	ŠK Rebels Topolčany	–	HBK Roconaba Zohor	9 : 1	Mrižo 4, Ček 2, Benko, Filipeje, Kopecký - Frank
skupina	Medokýš Martin	–	HBK Lopašov	6 : 0	Kovár 4, Hrivnák, Marček
skupina	HK36 Skalica	–	ŠK Rebels Topolčany	1 : 8	Kušo - Mrižo 3, Benko, Matejíček, Škorec, Vargová, Kopecký
skupina	Iepuri DNV	–	Medokýš Martin	0 : 0	
štvrtfinále 1	HK36 Skalica	–	ŠK Lopašov	2 : 1sn	Podolínsky - Skok
štvrtfinále 2	Medokýš Martin	–	HBK Roconaba Zohor	11 : 1	Becík 3, Remeň 3, Hrivnák 3, Marček, Thomka - Gerthofer F.
semifinále 1	Iepurii DNV	–	HK36 Skalica	9 : 0	Klečka 2, Sisík 2, Baran 2, Cedzo, Špaček, Černák
semifinále 2	ŠK Rebels Topolčany	–	Medokýš Martin	0 : 3	Kollár 2, Hrivnák
o 3. miesto	HK36 Skalica	–	ŠK Rebels Topolčany	1 : 2	Podolínsky - Matejíček, Beňo
finále	Iepurii DNV	–	Medokýš Martin	2 : 1	Sisík 2 - Kollár

Najlepší strelec: Mrižo Erik - Topolčany
Najlepší brankár: Pidych Tomáš - Topolčany

Najlepší obranca: Remeň Tomáš - Martin
Najlepší hráč turnaja: Sisík Samuel - DNV

OZ Roconaba - POĎAKOVANIE

Možno si niektorí z Vás všimli, že na ihrisku za futbalovou tribúnou pribudli obytné unimobunky. Ide o šatne, ktoré budú využívať zohorskí hokejbalisti.

Najskôr to bola len jedna, už používaná, ktorú sme zakúpili ako občianske združenie. Na tomto mieste by sme sa chceli poďakovať pánovi **Jozefovi Haramiovi z Lozorna** za to, že nám sponzorsky zabezpečil dopravu unimobunky z Bratislavy do Zohora a jej následné uloženie na miesto. Veľmi nám tým pomohol, a ako sám povedal: "Nie som síce "zohoran", ale veľmi sa mi páči ako to vo vašom športovom areáli žije a tak aspoň takýmto spôsobom rád pomôžem!"

Ďalšiu, úplne novú unimobunku, zakúpila obec Zohor. Tu patrí veľká vďaka **obecnému zastupiteľstvu a starostovi obce p. Martinovi Zálesňákovi**.

Tieto priestory veľmi pomôžu rozvoju hokejbalu a vyriešil sa tým problém so šatňami hlavne v chladnejších mesiacoch. Ešte raz **ĎAKUJEME!**

Dávid Gerthofer, Fotografia: Dávid Gerthofer

Memoriál Karola Sabola

V našej dedine to športom žije. Hlavne futbalom. Nie je snáď víkend, kedy by sa v športovom areáli niečo nekonalo. Stále tu je rušno, či cez leto alebo cez zimu. Proste to tu žije. A niekedy sú aj dve súťaže v jeden deň. Tak tomu bolo aj poslednú júnovú sobotu. Na jednom mieste sa stretli športovní nadšenci futbalu aj hokejbalu.

Na futbalovom ihrisku už od rána prebiehal turnaj žiakov, prípravky a starších žiakov „Memoriál Karola Sabola.“

Za veľmi krásneho slnečného a až veľmi horúceho počasia bojovalo osem tímov z blízkeho okolia. Štyri družstvá boli malí prípravkári a štyri starší žiaci. Všetky mužstvá bojovali zo všetkých síl, ale víťaz mohol byť len jeden.

Poradie

Turnaj prípravky:

1. miesto Žolík Malacky
2. miesto Zohor A
3. miesto Rohožník
4. miesto Zohor B

Z každého mužstva boli vyhlásení najlepší hráči, zo Zohora to bol Hugo Zálesňák. Rád by som vyzdvihol bojovnosť mužstva Zohor B za ich výkon a bojovnosť.

Turnaj starších žiakov

1. miesto Lozorno
2. miesto Zohor
3. miesto Žolík Malacky
4. miesto Kúty

Tak, ako v turnaji prípravky, aj tu boli vyhlásení najlepší hráči z každého mužstva, zo Zohora to bol Gabriel Miškovič. Pochvala samozrejme patrí všetkým hráčom, ale najväčšia najmä Jánovi Šimuničovi, ktorý nabehal najviac kilometrov, bráňkovi Samuelovi Miškovičovi, ktorý nás veľakrát podržal a zabránil gólovým príležitostiam súperov. Všetky mužstvá dostali medaily a tri najlepšie mužstvá si odniesli aj víťazné poháre.

Moje veľké poďakovanie patrí týmto sponzorom:

Obec Zohor, FC Zohor, Denný bar Margit (Tigříkovci), Pohostinstvo Vendelín, Pohostinstvo Kratochvíl, Autoservis Sloboda, reštaurácia Zelený dom Stupava.

Miroslav Miškovič

„Zelená je tráva, futbal to je hra“

... tak túto pesničku pozná snáď každý fanúšik dobrého futbalu.

Vo futbalovej sezóne 2015/2016 sa našim starším žiakom podaril priam husársky kúsok. Po celoročnom úsilí pod vedením trénerov Miroslava Miškoviča a asistenta trénera Norberta Bertoviča úspešne vyhrali svoju skupinu starší žiaci a 18. júna sa stretli v kvalifikačnom stretnutí o postup do II. ligy s mladými futbalistami zo Svätého Jura.

Zápas sa odohral v príjemnom prostredí futbalového štadióna v Malinove. Súboj mal patričnú kvalitu a dramatickosť. V riadnom hracom čase sa skončil nerozhodne 3:3 a nasledovalo predĺženie. Výsledok sa však nezmenil a prišli na rad penalty a tu sa viac darilo hráčom ŠK Svätý Jur, ktorí skórovali trikrát. Naši borci boli úspešní len dvakrát, a tak sa z postupu do vyššej triedy tešili Svätoturčania. Okrem toho si odniesli aj titul víťaza ObFZ Bratislava-vidiek.

Celkový výsledok:

ŠK Svätý Jur – FC Zohor 3:3 (2:2 – 0:0), na pokutové kopy 3:2.

Góly: 22. Pucher, 27. Lehman, 59. Barok – 3. a 40. Kimlička, 32. Ružička

Penaltový rozstrel:

ŠK Svätý Jur: Pucher – nepremienil, Oravec – premenil, Kováčová – premenila, Nowak – nepremienil, Barok – premenil.

FC Zohor: Houdek – nepremienil, Gabriel Miškovič – premenil, Šimunič – nepremienil, Samuel Miškovič – nepremienil, Kimlička – premenil.

Zostavy tímov:

ŠK Svätý Jur: Polák – Lehman (67. J. Lukáč), Oravec, Chrappa, Petrakovič – Kováčová, Pucher, Nowak, Barok – M. Lukáč, Lučenič.

FC Zohor: S. Miškovič – M. Miškovič (90. Kovár), G. Miškovič, Sloboda, Houdek – Hanuliak, Šimunič, Ružička (80. Malý), Miškolci – Lapčík, Kimlička.

Pred 70 divákmi rozhodovali Kocurek – Trískal, Krčová, ŽK: Gabriel Miškovič (Zohor).

Nevadí chalani, bojovali ste ako levy až do konca a o rok si to môžete zopakovať a možno, ktovie, to dotiahnete do víťazného konca. Aj tak ste dosiahli veľmi pekný úspech. Veď dostať sa tak ďaleko sa starším žiakom v Zohore nepodarilo už vyše dvadsať rokov a to je čo už povedať!

Futbalom naša obec žije už od nepamäti. Začínalo tu zopár futbalistov, ktorí nakoniec skončili v kluboch, ako bol Inter Bratislava alebo ŠK Bratislava. Možno raz, aj z týchto mladých nádejných chlapcov vzíde taký Hamšík alebo Škrtel. Prvý krok spravili už v momente, keď si obuli kopačky a vybehli na trávnik, a my im budeme držať palce, aby sa im v budúcnosti na zelenej trávke darilo čo najviac.

Miroslav Miškovič, Jana Ščepánková

Konečné tabulky futbalovej sezóny 2015/2016

Muži V. liga Bratislava – vidiek

Por.	Družstvo	Z	V	R	P	Skóre	Body	+/-
1.	FK Borinka	24	19	4	1	102:22	58	25
2.	FC Družstevník Budmerice	24	13	4	7	57:48	43	7
3.	ŠK Gajary	24	12	4	8	67:40	40	4
4.	ŠK Plavecký Štvrtok – OFK Vysoká p. Morave	24	10	5	9	58:42	35	-1
5.	FC Zohor	24	10	5	9	54:54	35	-1
7.	FC Slovan Modra	24	11	2	11	46:61	35	-1
8.	ŠK Záhorák Plav. Mikuláš	24	8	6	10	45:47	30	-6
9.	TJ Slovan Vištuk	24	8	6	10	49:49	30	-6
10.	ŠK Svätý Jur B	24	8	5	11	62:52	29	-7
11.	CFK Pezinok –Cajla	24	7	5	12	30:52	26	-10
12.	ŠFK Prenaks Jablonec	24	5	5	14	42:62	20	-16
13.	TJ Dubová.	24	5	4	15	48:87	16	-17
14.	TJ NV Pernek (odstúpené)	0	0	0	0	25:81	0	0

Starší dorast IV. liga Bratislava – vidiek

Por.	Družstvo	Z	V	R	P	Skóre	Body	+/-
1.	TJ Dubová	20	16	4	0	93:16	52	22
2.	OŠK Slovenský Grob	20	15	3	2	89:31	48	18
3.	TJ Doľany	20	12	3	5	84:35	39	9
4.	FC Zohor	20	11	6	3	57:35	39	9
5.	ŠK Závod	20	7	1	12	51:68	22	-8
6.	ŠK Bernolákovo	20	6	4	10	34:48	22	-8
7.	ŠK Láb	20	8	1	11	47:64	22	-5
8.	FK Stupava	20	6	3	11	54:64	21	-9
9.	TJ Rovinka	20	3	6	11	44:65	15	-15
10.	TJ Slovan Vištuk	20	3	5	12	19:78	14	-16
11.	TJ Slávia Ekonóm Bratislava	20	3	4	13	33:84	13	-17
12.	Ivanka pri Dunaji (odstúpené)	0	0	0	0	0:0	0	0
13.	TJ Jakubov (odstúpené)	0	0	0	0	24:41	0	0

I. trieda Starší žiaci Bratislava - vidiek

Por.	Družstvo	Z	V	R	P	Skóre	Body	+/-
1.	FC Zohor	18	12	4	2	87:15	40	10
2.	FK Záhorská Ves	18	12	3	3	79:17	39	12
3.	ŠK Láb	18	11	3	4	80:25	36	9
4.	ŠK Lozorno, FO	18	10	2	6	51:22	32	5
5.	ŠK Žolík Malacky B	18	7	2	9	54:58	23	-7
6.	FC Rohožník	18	2	2	14	15:105	8	-16
7.	TJ Veľké Leváre	18	0	2	16	13:137	2	-22

Prípravka Skupina Malacky

Por.	Družstvo	Z	V	R	P	Skóre	Body	+/-
1.	FK v Sološnici	18	15	0	3	134:43	45	18
2.	ŠK Závod	18	14	1	3	150:34	43	16
3.	ŠK Láb	18	14	1	3	132:25	43	16
4.	TJ Záhoran Jakubov	18	12	2	4	73:22	38	11
5.	FK Studienka	18	10	1	7	65:60	31	4
6.	ŠK Lozorno, FO	18	6	0	12	47:92	18	-9
7.	FC Rohožník	18	6	0	12	69:118	18	-9
8.	FC Zohor	18	5	2	11	51:99	17	-10
9.	OFK Vysoká p. Morave	18	3	2	13	46:137	11	-16
10.	TJ Záhoran Kostolište	18	0	1	17	10:147	1	-26
11.	ŠK Gajary (odstúpené)							

Športový deň v Zohore

Rok 2016 je veľmi bohatý na rôzne športové podujatia. V máji sme mali MS v hokeji, v júni MS vo futbale, v júli nás čaká Tour de France a napokon v auguste letné olympijské hry.

Ako by to vyzeralo, keby sa nešportovalo aj u nás v Zohore?

V sobotu 18. júna sa všetci miestni športovci i nešportovci zišli na našom ihrisku, aby si navzájom pomerali sily, vylepšili časy z minulého roku, prípadne sa len

tak zapojili do súťaží, či si prišli posediť pri hudbe. V čase od ôsmej hodiny bola registrácia súťažiacich a o deviatej hodine zaznel prvý "vystrel" na štarte. Súťaže mali rôzne kategórie. Najskôr súťažili dievčatá a chlapci do a nad 10 rokov, potom ženy do a nad 50 rokov a po nich muži. Súčasne sa hral futbal, tancovala zumba. Posledné roky je dosť v obľube aj športovanie s paličkami, ktoré viac poznáme pod názvom nordic walking. Poobede prišli na rad rodiny, ktoré si medzi sebou zmierali sily v rôznych disciplínach a tiež cyklistika, ktorú už v doobedňajších hodinách zahájil náš historicky najstarší súťažiaci, 97-ročný ujo Vendó na svojej trojkolke. Veľmi obdivuhodné je to, že aj napriek svojim zdravotným ťažkostiam prišiel a nenechal sa ničím odradiť.

Počasie nám naozaj prialo celý deň a myslím, že všetci sa tešili tejto sobote, vďaka jej netradičnosti, že svojich známych sme nestretli len tak na ulici, ale že sa "zastavil čas" a my sme si mohli posediť, podebatovať, zasúťažiť si s nimi.

Týmto by som sa veľmi chcela poďakovať všetkým organizátorom, ako aj súťažiacim, za krásny čas a už teraz sa teším na ďalší ročník akcie Zohor športuje! :-)

V tabuľkách je uvedené poradie a časy jednotlivých súťažiacich. Nejaké fotky z tejto super akcie budú doplnené na našu obecnú stránku www.obeczohor.sk
MŠ, Fotografie: OcÚ Zohor

Športový deň v Zohore - výsledky

beh chlapci do 10 rokov 2 kolá

štart. číslo		čas	poradie
50	Matúš Lukna	5:50	1
61	Hugo Zálesňák	6:01	2
34	Rafaël Šomorjai	6:04	3
28	Michal Dudek	6:05	4
53	Ladislav Bodo	7:20	5
5	Tobias Krištof	7:30	6
51	Filippos Chatzipetrov	9:40	7
8	Denis Krištof	9:52	8
44	Peter Bandry	15:06	9

beh chlapci 10 - 16 rokov 2 kolá

24	Tomáš Dudek	9:41	1
29	Frederik Kovár	12:07	2
38	Marko Hamburg	12:57	3

beh muži 16-30 rokov 5 km

56	Gabriel Struhár	20:49	1
69	Tomáš Rybár	21:38	2
27	Matej Filip	23:46	3
26	Jakub Filip	26:44	4

beh muži 30-50 rokov 5 km

25	Marcel Dudek	22:38:00	1
57	Peter Baláž	23:32:00	2
2	Juraj Badrna	25:18:00	3
35	Juraj Mackovič	27:16:00	4

beh muži 50+ 5 km

43	Milan Orth	24:40:00	1
42	Ján Orth	25:55:00	2
32	Ivan Mackovič	31:03:00	3
10	Vladimír Struhár	31:11:00	4

šprint muži 1 kolo

55	Tančibok Michal	2:11:00	1
25	Dudek Marcel	2:15:00	2
42	Orth Ján	2:22:00	3
2	Badrna Juraj	2:26:00	4
35	Mackovič Juraj	2:40:00	5
43	Orth Milan	2:45:00	6
32	Mackovič Ivan	3:21:00	7

jazda na trojkolke - muži 95 r + 3 kolá

štartové číslo		čas	poradie
97	Vendelín Fumač	11:57	1

FUTBAL

p.č.	tím
1.	TJ Mydlím
2.	Orech
3.	Mufuza

Najlepší strelec:
Milan Matyáš, Peter Rybár - 7 gólov

dievčatá do 10 rokov 2 kolá

štart. číslo		čas	poradie
30	Anna Dudeková	6:56	1
31	Natália Rybárová	7:33	2
3	Jasmine Krištofová	8:11	3
33	Dorota Mackovičová	9:14	4
48	Johana Badrnová	9:14	4

beh dievčatá 10-16 rokov 3 kolá

1	Katarína Klubníková	8:52	1
17	Michaela Struhárová	9:02	2
6	Alexandra Šimoníková	10:05	3
9	Katarína Šimoníková	10:40	4
39	Terézia Luknová	10:56	5
52	Hana Strelková	12:30	6
58	Lenka Štefanovičová	12:36	7
7	Laura Rybárová	13:24	8
4	Vanesa Badžová	15:58	9

beh ženy 16-30 rokov 5 km

54	Rebeka Gašparová	27:47:00	1

beh ženy 30-50 rokov 5 km

23	Andrea Struhárová	22:24:00	1
40	Angelika Hrodeková	35:20:00	2
41	Zuzana Rybárová	35:20:01	3

beh ženy 50 + 5 km

46	Jana Ščepánková	38:20:00	1
120	Andrea Smreková	41:22:00	2

šprint ženy 1 kolo

17	Michaela Struhárová	2:37:00	1
23	Andrea Struhárová	2:37:01	2
40	Angelika Hrodeková	3:01:00	3
41	Zuzana Rybárová	3:16:00	4
74	Vladimíra Jakobová	3:20:00	5
73	Martina Pírová	3:25:00	6
96	Lucia Strelková	3:26:00	7

ženy nordic walking 50 r. + 3 kolá

štart. číslo		čas	poradie
49	Eleonóra Haramiová	18:07	1
14	Helena Šteffeková	19:03:00	2
12	Anna Fórová	19:03:01	3
13	Júlia Mundoková	19:13	4
20	Štefánia Benkovičová	20:30	5
15	Tamara Havranová	20:32	6
19	Rozália Žáčková	20:54	7
22	Margita Miškovičová	20:54	7
18	Jana Sirotová	21:12	9
16	Anna Gregorčíková	21:50	10

Rodinná súťaž

	čas	poradie
Struhárovci	2:18:47	1
Strelkovci	2:18:95	2
Kovárovci	2:29:92	3
Brmi	2:31:29	4
Mackovičovci	2:32:02	5
Slovákovci	2:32:44	6
Jakabovci	2:40:43	7
Rybárovci	2:42:67	8
Rybárovci-Dolná	2:55:39	9
Miškovičovci	3:04:35	10
Havlíkovci	3:51:04	11
Dudekovci	4:08:85	12
Miklašovci	4:28:00	13
Lisý	5:01:40	14
Krištofovci	5:02:08	15

Cyklistika ženy

Zohor – Vysoká p. Morave a späť

štartové číslo		čas	poradie
119	Hubeková Andrea	24:36:00	1
120	Smreková Andrea	24:45:00	2
70	Kovárová Kristína	25:31:00	3
80	Luknová Simona	25:47:00	4
95	Kovárová Monika	28:50:00	5
66	Feketeová Dana	29:28:00	6
90	Samochinová Lenka	29:44:00	7
94	Rybárová Martina	30:45:00	8
49	Haramiová Eleonóra	30:47:00	9
71	Klimentová Margita	33:43:00	10
116	Havlíková Zdenka	36:04:00	11

Cyklistika muži

Zohor – Vysoká p. Morave a späť

35	Juraj Mackovič	18:55:00	1
72	Martin Zálesňák	18:56:00	2
63	Peter Ďurica	19:45:00	3
75	Henrich Sirota	20:13:00	4
57	Peter Baláž	20:33:00	5
60	Michal Šimek	21:19:00	6
76	Lukáš Šimek	21:19:00	6
37	Ľudovít Jakab	21:37:00	8
68	Vladimír Cabadaj	21:38:00	9
	Jakub Mackovič	22:50:00	10
67	Jozef Fóra	23:36:00	11

DIVADLO ŠÁCHOR POD ZÁŠTITOU P. STAROSTU OBCE ZOHOR
S PODPOROU BSK A NADÁCIE SPP
A POSLANCOV OBECNÉHO ÚRADU ZOHOR

VÁS POZÝVA NA 1. ROČNÍK DIVADELNÉHO FESTIVALU
OCHOTNÍCKYCH DIVADIEL

"TRAKTÉR" ZOHOR 2016

PROGRAM

10. 9. 2016 18:00 - **DÚM BERNARDY ALBY** **TRAGÉDIA**
19:45 - **VJERNÁ NEVJERA** **KOMÉDIA**
Záhorácke divadlo (Senica)
11. 9. 2016 18:00 - **PANOPTIKUM** **KOMÉDIA**
Divadlo na kolene (Častá)
17. 9. 2016 19:00 - **ČERTOVA ČIŽMA** **ROZPRÁVKA**
Šáchor (Zohor)
18. 9. 2016 15:00 - **ZAKLIATE KRÁLOVSTVO** **ROZPRÁVKA**
Divadelný súbor ČRIENKA pri ZŠ (Zohor)
- 18:00 - **HLUCHÁ BABKA** **KOMÉDIA**
VaDiDlo (Lozorno)

ZAČIATOK PREDAJA A REZERVÁCIE VSTUPENIEK: AUGUST 2016

MIESTO KONANIA FESTIVALU: KULTÚRNY DOM ZOHOR

VÝSTAVA

Výstava - s motívom DIVADLO a ZOHOR v HISTÓRII

kurátor výstavy: Juraj Štefanovič, vestibul kultúrneho domu v Zohore

otvorenie v deň začiatku festivalu 10. 9. 2016 o 17:00 hodine / 1 hodinu pred 1. predstavením/

ukončenie 18. 9. 2016 do 20:00 / kedy končí posledné predstavenie/

OBEC ZOHOR

Bratislavský
samosprávny
kraj

PREDPREDAJ LÍSTKOV A PERMANENTIEK:

A Juraj Štefanovič (Kultúrny dom)
alebo na mob. čísle : 0918 896 332

B Obecný úrad Zohor, Nám. 1. mája 1, 900 51 Zohor
Telefón: 02/659 61 120, 02/659 61 122

v úradných hodinách

PO 7:30 - 15:30

UT 7:30 - 11:30

ST 7:30 - 17:00

ŠT 12:30 - 15:30

PI 6:00 - 12:00

Obed. prest. 11:30 - 12:30

MATRIKA

NARODILI SA

Marec 2016

Samuel Fumač

Apríl 2016

Samuel Sekereš

Máj 2016

Adam Rentka

Adam Rybár

Jún 2016

Frederik Fridrich Krištof

Rauf Bela Krištof

Matiáš Filadelfi

Martin Sucha

David Hladík

Richard Mráz

ZOMRELI

Apríl 2016

Mária Besedová 1949

Máj 2016

František Havlík 1943

Jozef Háša 1951

Anna Pavlíková 1958

Jún 2016

Eva Debnárová 1943

Žofia Švábenská 1927

Zuzana Ščasná 1974

Štefan Kovár 1950

Vladimír Sabol 1951

Viliam Ščasný 1924

František Mifkovič 1936

ZOSOBAŠILI SA V ZOHORE

Apríl 2016

Mgr. Peter Rozsár

– Mgr. Andrea Šteffeková

Posedenie pri Varmužovej cimbálovej muzike

**Rodinná Varmužova cimbálová muzika
oslávila v roku 2014 pol storočie existencie.**

Pri príležitosti „kultúrneho leta“,

na pozvanie cirkevného speváckeho zboru Glória a za finančnej podpory obce Zohor, príde táto rodinná cimbálová muzika zahrať na počúvanie i do tanca

dňa 28. augusta 2016 o 16.00 hod. pred Kultúrny dom v Zohore.

Všetkých srdečne pozývame na posedenie a počúvanie krásnych moravských i záhoráckych pesničiek, ktoré srdce potešia a dušu pohladia.

Pre účastníkov je zabezpečené občerstvenie!

V čase nepriaznivého počasia sa posedenie uskutoční v KD.

Svetom na bicykli 2016 Leto na kolesách bicykla

Redakčná rada Zohorského Hlasu ponúka všetkým zohorským milovníckam a milovníkom cestnej horskej cykloturistiky a spoznávania prírodných krás zo sedla bicykla možnosť prebudiť u Zohorčaniek a Zohorčanov aktívneho športového ducha uverejnením zaujímavých fotografických momentiek z ciest po Slovensku i cudzích krajinách.

Vaše fotografie spolu s Vaším menom a cyklotrasou posielajte

na náš email redakcia.zh@obeczohor.sk.

ZOHORSKÝ HLAS, dvojmesačník. Vydavateľ: Obecný úrad Zohor, Nám. 1. mája 1, 900 51 Zohor, IČO :00305235 • Medzinárodné štandardné číslo: ISSN 1338-0273 • Evidenčné číslo tlače pridelené MK SR: EV 4004/10 • Distribuované zdarma v obci Zohor. • Dátum vydania aktuálneho čísla 5 – 6/2016: 8. 7. 2016. • Uzávierka pre zasielanie príspevkov do nasledujúceho čísla 7 – 8/2016: 31. 08. 2016 • Šéfredaktorka: Eva Benková (EB). Zástupkyňa: Jana Ščepánková (JŠč.). Členovia redakčnej rady: Jana Cabadajová (JC), Terézia Didáková (TD), Libor Matlovič (LM), Juraj Štefanovič (JŠt.) a Mária Šteffeková (MŠ). Kontakt: redakcia.zh@obeczohor.sk. Grafická úprava a tlač: Kníhtlač Gerthofer.

Redakčná rada si vyhradzuje právo na jazykové, štylistické a predtlačové korektúry príspevkov. Zadná obálka: Mgr. art. Radka Ščepánková

**Z galérie obálok
Zohorského Hlasu
(2010 - 2015)**

Matúš
GRANEC

David
MACKOVIČ

Mgr. art Radka
ŠČEPÁNKOVÁ

Mgr. art Veronika
ORT-MERTLOVÁ